

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

17. ČERVENCE 2011

Z obsahu:

Elišova modlitba

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
15. června 2011
- strana 2 -

Matka Marie Alfonsína
Zakladatelka Kongregace
sester posvátného růžence
- strana 4 -

Kašpar Bufalo
(1786-1837) -
apoštol Nejdražší Krve
Ježíše Krista
Giulio Andreotti
- strana 7 -

Smírná služba
Božího služebníka
Mons. Karl Braun
- strana 8 -

Měsíc Nejdražší
Krve Páně
- strana 10 -

Od narození Dona Boska
brzy uplyne dvě stě let
Luca Mazzardis
- strana 13 -

„Vždy je možné
začít znovu“
Marina Lomunno
- strana 13 -

Loučení se zesnulým Donem Gobbim († 29. června 2011 v 15.00 hod.) v Colvalezza 30. června 2011

Editorial

Do poutního místa Boží Milosrdné Lásky v Collevalenza v kraji svatého Františka se 26. června letošního roku sjeli jako každoročně biskupové, kněží a věřící, příslušníci Mariánského kněžského hnutí z celého světa na svá výroční duchovní cvičení ve formě celotýdenního mariánského večera. Tentokrát se marně ohlíželi po svém charismatickém otci a zakladateli Donu Stefanu Gobbi. Místo něho zahájil exercicie P. Quartillo Gabrielli a z jeho úst se před vstupní modlitbou účastníci dovidají, že Don Gobbi se nachází v milánské nemocnici s velkými srdečními potížemi. Budou to první exercicie MKH bez fyzické přítomnosti jeho „spiritus agens“. Fyzická absence Dona Gobbiho však jako by umocnila jeho duchovní přítomnost. Účastníci se s ještě větší usebraností a vnitřní kázní věnují nijak nenarušenému programu své duchovní obnovy, rozšířenému o modlitby za těžce nemocného. Nové a nové zprávy o vývoji jeho zdravotního stavu však dávají tušit, že se blíží nejněžší okamžik života tohoto prostého a přesto neobyčejného kněze od jezera Como, který dokázal v posledních čtyřiceti letech tak výrazně oslovit statisíce kněží a miliony věřících na celém světě. Právě uprostřed tohoto letošního velkého večera, když se účastníci shromáždili k odpoledním nešporám, přichází zpráva, že si Panna Maria, která svého malíčkého služebníka vedla celou dobu za ruku, odvedla k sobě, aby ho za jeho věrnou a vytrvalou službu, oběti a utrpení představila nebeskému Otci. A již následujícího dne, když se časné ráno modlilo celé shromáždění svůj první denní růženec, rozzevčuly se náhle všechny zvony na vysoké věži baziliky, aby uvítaly Dona Gobbiho, který přišel mezi své věrné. Vstoupil naposled do baziliky, kde se rok co rok modlil a kde ho čekaly dvě desít-

ky biskupů, dvě stovky kněží a desítky laiků ze všech zemí Evropy, z Anglie, Irska, Ukrajiny, Kanady, Spojených států, Mexika, Brazílie, Argentiny, Bolívie, Peru, Nikaragui, Ekvádoru, Chile, Kolumbie, Uruguaye, Libanonu, Konga, Rwandy, Guyany, Dominikánské republiky, Keni, Indie, Japonska, Jižní Koreje i Austrálie.

Skutečnost, že Bůh ve svém odvčném úsudku rozhodl povolal k sobě Dona Gobbiho právě v době, kdy je více než 250 zástupců Mariánského kněžského hnutí ze všech pěti kontinentů shromážděno na jednom místě, kde se každoročně setkávají, je jistě významným znamením. A to tím spíše, že právě toto místo pamatuje obdobný případ. Jeho budovatelkou je totiž prostá služebnice Boží matka Speranza, původem ze Španělska, zakladatelka kongregace Služebnic Milosrdné Lásky. Všichni ji zrazovali, aby nechodila do Collevalenza, protože tam není voda, nejsou tam kněží a jsou tam jen komunisté. Ale protože toto místo si nevybrala ona, ale Pán, trvala na svém. Dnes je zde klášter Služebnic Milosrdné Lásky, kostel a bazilika, poutní dům se 400 místy k ubytování, pramení zde voda a konají se zde podobné koupele jako v Lurdech. Když matka Speranza 6. února 1983 umírala, stalo se tak právě v době, kdy byly na tomto místě shromážděny zástupkyně její kongregace z celého světa.

Bylo dojemné pozorovat biskupy, kněze i věřící, jak svými slzami skrápějí rakev Dona Stefana. Nebyly to slzy smutku ani beznaděje, spíše slzy vděčného dojetí za dar, který jim tento kněz zprostředkoval díky tomu, že uposlechl v roce 1972 bezvýhradně výzvu Panny Marie Fatimské: „Obnov své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci: jsi můj, jsi můj majetek. Nic jiného ti nesmí ležet na srdci, jen žít se mnou a pro mne. Budeš muset trpět, ale měj odvahu. Já budu stále s tebou.

Dokončení na str. 10

Eliášova modlitba

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 15. června 2011*

Drazi bratři a sestry, v náboženských dějinách Izraele měli velkou roli proroci, jejich učení a kázání. Mezi nimi vyniká postava Eliáše, kterého Bůh povolal, aby přivedl lid k obrácení. Jeho jméno znamená „Hospodin je můj Bůh“. V souladu s tímto jménem se odvíjí jeho život, který celý zasvětil tomu, aby přiměl lid k uznání Hospodina jakožto jediného Boha. Sirachovec o Eliášovi píše: „Prorok Eliáš povstal jako oheň a jeho slovo plálo jak pochodeň.“ (Sir 48,1) Pomocí tohoto plamene Izrael znovu našel svou cestu k Bohu. Ve své službě se Eliáš modlí: prosí Hospodina, aby znovu přivedl k životu syna vdovy, která ho hostila (srov. 1 Král 17,17–24), k Bohu křičí jeho únava a jeho úzkost, když prchá na poušť před královnou Jezábelou, která usiluje o jeho život (srov. 1 Král 19,1–4), ale v plné moci se síla přimluve projeví především na hoře Karmel, když před celým Izraelem prosí Hospodina, aby se zjevil a obrátil srdce lidu. Je to příběh, který líčí osmnáctá kapitola První knihy královské, u níž se dnes pozastavíme.

Nevěrnost Božího lidu

Ocitáme se v Severním království v 9. století před Kristem za časů krále Achaba ve chvíli, kdy v Izraeli vznikla situace otevřeného synkretismu. Vedle Hospodina lid uctíval Baala, utěšující modlu, o níž se věřilo, že sesílá déšť, a které byla přisuzována moc udělovat plodnost půdě a život lidem i zvířatům. I když si lid namlouval, že se přidružuje Hospodina, neviditelného a tajemného Boha, hledal jistotu také v pochopitelném a předvídatelném bůžku, o kterém se domníval, že od něho může výměnou za oběti obdržet plodnost a prosperitu. Izrael podlehl svodům

modloslužby, trvalého pokušení pro věřící, a domníval se, že „může sloužit dvěma pánům“ (srov. Mt 6,24; Lk 16,13) a usnadnit si neschůdnou cestu víry ve Všemohoucího tím, že vloží svou důvěru také v bezmocného boha, kterého si zhotovili lidé.

Neplodná modloslužba

Eliáš právě proto, aby demaskoval, jak klamně a hloupě je takové jednání, shromáždil izraelský lid na hoře Karmel a postavil jej před nutnost provést volbu: „Jestliže Hospodin je Bůh, jděte za ním, jestliže Baal, jděte za Baalem.“ (1 Král 18,21) A prorok, nositel Boží lásky, nenechává svůj lid při této volbě osamoceny, ale pomáhá mu, poukáže na znamení, které zjeví pravdu. On i Baalovi proroci připraví zápalnou oběť a modlí se, aby se pravý Bůh projevil tím, že odpoví ohněm, který stráví přichystanou oběť. Tak začíná střet mezi prorokem Eliášem a stoupenci Baala, ve skutečnosti však mezi Bohem Izraele, Bohem spásy a života, a němou vratkou modlou, která nemůže způsobit nic, ani dobro, ani zlo (srov. Jer 10,5). A nastává také střetnutí mezi dvěma naprosto odlišnými způsoby, jak se obrátit v modlitbě k Bohu.

Proroci Bála totiž křičí, pskakují, tancují, upadají do extáze, a dokonce začnou zraňovat svá těla „meči a oštěpy, až se všichni koupali v krvi“ (1 Král 18,28). Obracejí se sami k sobě, aby naléhali na svého boha v důvěře, že jejich vlastní schopnosti mohou přivolat odpověď. Projevuje se tak podvodná skutečnost modly, kterou člověk pokládá za něco, čím může disponovat, co může ovládat svými silami, k čemu může přistupovat tak, že vyjde od sebe a ze svých vlastních životních sil. Modloslužba

Dokončení na str. 12

Dobré a zlé semeno

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Tehdy spravedliví zazáří jako slunce.

Je právě čas, kdy na poli dozrávají zlaté klasy, a tvůj Pán využívá toho obrazu pole a úrody, aby ti přiblížil podstatu Božího království. Jeho výstižná podobenství jsou pro jedny výmluvná, pro jiné záhadná. Pán promlouvá především k těm, kteří chtějí naslouchat a porozumět. Pros Ducha Svatého, abys patřil mezi ně.

Ježíš představuje svého Otce jako nejlepšího nebeského Hospodáře. *Všechno, co učinil, je velmi dobré.*⁽¹⁾ Zasévá na svém poli vždy jen *dobré semeno*. Kdykoliv se setkáváš s bolestnou skutečností, že kolem sebe i v sobě samém narážíš i na to, co není dobré, není to vina Hospodáře. Způsobil to *nepřítel*, který nenávidí Hospodáře a nepřeje si dobrou úrodu. Přichází, aby do dobré a požehnané setby zasel své zlé semeno, které škodí.

Učinil tak listivým a podlým způsobem. Příklad se pod pláštěm temnoty, *když lidé spali*. Lidská nevědomost a nedostatek bdělosti mu umožňuje, aby zcela nepozorovaně šířil a zaséval semeno zla. To pak začne zapouštět kořeny, klíčí a vzrůstá, dlouho nikým nepozorováno. Teprve když *klasy dozrávají*, objeví se mezi nimi i záluďný plevel se vši svou drzou neodbytností. Pravá tvář zla se pozná teprve, až dozraje: *podle jeho ovoce*⁽²⁾.

Všimni si, že Ježíš ti představuje nepřítele nikoliv jako nějaký abstraktní pojem, jako symbol, alegorii či magickou sílu, ale jako zcela konkrétní skutečnost Hospodářova nepřítele, jako velmi inteligentní a snaživou bytost, která zcela záměrně a systematicky vyhledává všemožně způsob, jak poškodit a znehodnotit dobrou úrodu, kterou připravuje nebeský Hospodář. Proti věčnému plánu Dobra tu stojí **skutečný plán Zla**, a ten má své realizátory, přísluhovače, které je možno jen velmi obtížně identifikovat, přinejmenším do té doby, dokud se neprojeví **skutečné ovoce** jejich zákeřného působení.

Co si máme počít v situaci takového ohrožení? Když Hospodářovi služebníci zpozorovali, jak silně se rozbujel nebezpečný plevel, velmi je to pobouřilo. Asi nebude pro tebe obtížné vžít se do jejich pocitů. Jsou připraveni ihned rozhodně zakročit a skoncovat s tímto nemalým pohoršením. Když budeš předkládat Hospodáři svou oprávněnou stížnost, snaž se, aby ti tvoje horlivost nepřekazila pohled na jeho klid a velkomyslnost. Především

si všimni, že plevel, který se na jeho poli objevuje, není pro něho žádným překvapením. Zná velmi dobře svého nepřítele i všechny jeho podlé způsoby. Ale zná také kvalitu svého *dobrého semene* a je si zcela jist svou sklizní. I přes to, že se plevel tak rozbujel, nemá nejmenšího důvodu k obavám, že by nepřítel zcela zmařil jeho úrodu. Je dokonce v zájmu jeho *pšenice*, aby zatím za dané situace rostla *spolu s plevelem až do žní*.

Kdyby Hospodář dovolil svým služebníkům, aby ihned vystoupili na pole a očistili je, mohli by pošlapat mnoho dobré úrody. Přijde nenávratně čas, kdy bude možné pšenici a plevel nejen velmi dobře odlišit, ale i bezpečně oddělit a pak s ním také přiměřeně naložit. I když se Zlý tak usilovně snaží poškodit Otcovo království, nemůže zabránit tomu, aby se rozrůstalo jako veliký strom, takže *přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích*. Nakonec Otcovo království *všechno prokvasí jako kvas*.

Bylo by však zcela bláhové a marné vykládat si Hospodářovu trpělivou shovívavost jako rezignaci, jako lhostejnost, která by jakkoliv zrovnoprávňovala dobré i zlé. Právě naopak. Stejně jako nenechá svou úrodu na pospas Odpůrci, nezapomíná ani na spravedlivou odplatu všem těm, kteří se tak usilovně snažili ji poškodit. K čemu by *zaséval na svém poli semeno*, kdyby neměl přijít *čas žní*? K čemu by byla všechna práce a láskyplná péče, kdyby úroda měla být znehodnocena plody zla? Konečně očištění pšenice od veškerého plevele a jeho definitivní zničení je naprosto samozřejmou a zcela logickou součástí jeho spásitelské ekonomiky. Přitom realita *času žni* nijak nezávisí na tom, zda ji většina právě přijímá, ignoruje, nebo dokonce zásadně odmítá.

Plody zlého nepřítele spatřuje Pán především v *pokrytectví a pohoršení*. Pokrytectví je ona falešná maska, která se pěknými slovy snaží překrýt pravou tvář zla a tváří se jako vyrůstající *pšenice*. Pohoršení je každá škoda, která byla nebo by mohla být způsobena Boží úrodě.

Ti, kteří se ti snaží namluvit, že Ježíšova slova, tak jak ti je tlumočí jeho legitimní zástupci, nemáš brát doslova, že jeho měřítko již dnes neodpovídají společenské realitě, že máš hledat pravdu sám v sobě, ti všichni ukazují, jak vypadá v praxi *pokrytectví a pohoršení*, jak roste ze semene, které *zasíl nepřítel*. Pokud se nepříteli podaří využít tvé ospalosti a zaseje u tebe jedovatý plevel, může se ti dokonce dlouho zdát, že jsi to právě ty, u koho zraje ta pravá pšenice. Ale tato falešná sebejistota je jen jedovatým plodem *pokrytectví toho Zlého*. Rád by tě zapojil do rozsévání svého *pohoršení*.

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 12,13.16–19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří ve tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. čtení – Řím 8,26–27

Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium – Mt 13,24–43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: ‚Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?‘ On jim odpověděl: ‚To udělal nepřítel.‘ A služebníci mu řekli: ‚Máme jít a plevel sesbírat?‘

Dokončení na str. 6

Máš obavy, že utoneš v moři bujícího plevele? Nepodléhej malomyslnosti ani při pohledu na množství zla. Tam, kde se *rozmáhá hřích, tam se ještě více rozhojňuje milost*⁽³⁾. Odvrát se od Zlého a přikloň se celým srdcem k Hospodáři. Jsi součástí jeho dobré úrody, proto ti posílá svého Syna skrze nejčistší Matku, jejíž neposkvrněného Srdce se nedotkl ani stín zla. Jí zaslavěť sebe a své ovoce. Ona nad tebou bdí, abys *zazářil jako slunce v Otcově království*.

Pane, jsi veliký a činíš divy, ty jediný jsi Bůh. Obrat' se ke mně a smiluj se na de mnou.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Gn 1,31; ⁽²⁾ Mt 12,33; ⁽³⁾ Řím 5,20;

⁽⁴⁾ resp. žalm 86

Matka Marie Alfonsína

Zakladatelka Kongregace sester posvátného růžence

Církevní nebe je plné svatých a světic. Je však zajímavé, že v kolébce křesťanství věřící zažili v roce 2009 vůbec poprvé radost z blahorečení. Té pocty se dostalo Sultaneh Mariam Danil Ghattasové (1843–1927), která byla blahorečena v bazilice Zvěstování v Nazaretě jako sestra Marie Alfonsína, zakladatelka Kongregace sester posvátného růžence.

Arabská dcera Jeruzaléma

Blahoslavená Marie Alfonsína je u nás zatím takřka neznámá. I během svého života se zdržovala skromně v ústraní, takže ani jedna z jejích spouster nevěděla o jejím bohatém duchovním životě, o jejích viděních a důvěrném vztahu k Panně Marii. Dokonce i její generální představená, její vlastní sestra Hanneh, až do Alfonsíniny smrti netušila, že v její osobě se skrývá zakladatelka kongregace. Povoláním této vysloveně sympatické světice bylo žít v tichosti a zcela se obětovat za své, dnes už papežsky schválené společenství. A dělala to velice ráda.

Narodila se v roce 1843 v době situované arabsko-křesťanské rodině Danil Ghattas v Jeruzalémě. Jako čtrnáctiletá následovala tato palestinská dívka Sultaneh Mariam volání Pána Ježíše a vstoupila k sestřím svatého Josefa. Na obláček v kostele Svatého Hrobu v roce 1860 obdržela jméno sestra Marie Alfonsína. O dva roky později složila jako devatenáctiletá na stejném místě utrpení a smrti Páně své první sliby. Plná nadšení začala ihned vyučovat dívky katechismu ve farní škole v Jeruzalémě. Celé houfy dětí nadšené její láskou k Panně Marii vstupovaly do mariánské kongregace, kterou sama založila.

Po několika letech požehnaného působení přešla sestra Alfonsína jako učitelka a vychovatelka do Betléma. Tam začaly pro třicetiletou řeholnici nečekané zázračné události. Během modlitby svatého růžence se jí 6. ledna 1874 poprvé zjevila Pan-

na Maria. V jasném světle viděla Alfonsína Královnu posvátného růžence, jak stojí s široce roztaženými pažemi. V ruce držela růženec, který visel až k jejím nohám, hlavu měla obklopenou patnácti hvězdami. Vidění zanechalo v sestře Alfonsíně nepopsatelný pokoj a živou touhu zcela se obětovat Bohu za duše. Když se Alfonsína přesně za rok po prvním zjevení 6. ledna 1875 modlila v Jeskyni narození Pána Ježíše v Betlémě, Panna Maria se jí znovu zjevila a zaplavila modlící se řeholnici jasným světlem. *Jeden paprsek vycházející z Panny Marie mě pronikl a zranil mě její láskou.* Od té doby provázela sestru Alfonsínu nádherná hvězda, která zářila jednou slaběji, jindy silněji, jednou se vzdalovala, jindy přibližovala.

Uprostřed této zářící hvězdy viděla Alfonsína vždy Pannu Marii – podobně jako blahoslavená Anna Maria Taigi v Římě, která o 100 let dříve po dobu 47 let v zářícím slunci milostí poznávala věci přítomné i budoucí. Tentýž večer se jí Panna Maria ukázala obklopená radostným zástupem děvčat, nad nimiž byl zářícími literami napsán nápis: *Kongregace růžence.*

V dalších viděních v průběhu roku viděla Alfonsína budoucí

klášter růžencových sester i sestry, které v něm žily. Panna Maria jí do všech podrobností popsal denní program a pravidla kongregace. Když sestra Alfonsína stále váhala se založením, Panna Maria jí dodala odvahy a povzbudila – lehce se jí dotkla svým růžencem a řekla: *Růženec je tvým příkladem. Důvěřuj mému milosrdenství a dobrotě všemohoucího Boha.* Také velmi známá stigmatizovaná Mirjam z Abellinu ji povzbuzovala: *Dej se do díla, Bůh to chce, zdaří se to.* Opravdu to však nebylo lehké mít odvalu k založení kongregace; Panna Maria však vyslyšela modlitby sestry Alfonsíny a poslala jí velmi schopnou pomocnici, její rodnou sestru Hanneh (1858–1931). Aby mohla být kongregace založena, dostala jako dar i velmi moudrého kněze a duchovního vůdce Josepha Tannuse z Nazareta. Sestra Alfonsína působila celých dvacet let u sester sv. Josefa, a proto potřebovala dispens od papeže – podobně jako sestra Tereza o 66 let později –, aby mohla z tohoto řádu vystoupit. Papež Lev XIII. jí toto povolení udělil v roce 1880. Nyní byla volná a mohla se připojit k pěti palestinským dívkám, které žily v malém pronajatém bytě (zpro-

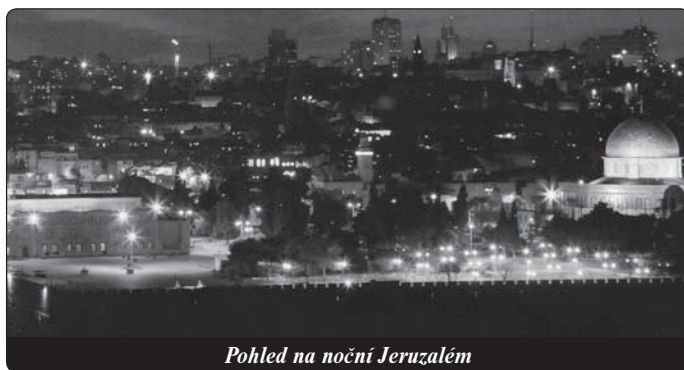
Matka Marie Alfonsína

středkoval jej P. Tannus) velmi chudobně, ale šťastně jako první členky kongregace.

Dne 7. března 1885 složila sestra Alfonsína spolu s dalšími osmi novickami před jeruzalémským patriarchou řeholní sliby. Vedení mladého společenství bylo tehdy v jiných rukou a P. Tannus byl jediný, kdo věděl, že skutečnou zakladatelkou je tichá sestra Alfonsína. Velmi si jí vážil a často ji prosil, aby zapisovala všechno o svých viděních a svých zážitcích.

Nousseira a zázrak ve studni

Během 42 let v Kongregaci sester posvátného růžence projevovala se tato velká mystička také jako žena činu, která však nikdy nepustila z ruky růženec. Ochotně přijímala, když ji překládali z místa na místo, aby zakládala kláštery a školy na výchovu arabské mládeže a sirotčinec, ať už ve Svaté zemi, nebo ve městě Salt v Jordánsku, kde se kromě jiného starala i o beduíny. Už několik měsíců po slavných slibech byly mladé sestry rozepisovány po dvojicích do okolí. Tak se i sestra Alfonsína vydala spolu s jednou sestrou a svým duchovním vůdcem Josephem Tannusem do Jaffy v Galileji. Její první „klášter“ a první „škola“ byly nejdříve dvě provizorní místnosti; větší sloužila jako školní třída pro 35 děvčat

Pohled na noční Jeruzalém

a do menší se vešly právě dvě postele. Přes den byla jedna postel nahrazena pracovním stolem. Takřka rok snášely obě růžencové sestry tuto stísněnou situaci, až jim představená klarisek z Nazareta darovala trochu peněz a mohly si zařídit další dvě světnice. Čtyři dny před jejich posvěcením, 14. dubna 1886, se stal zázrak, který vyvolal pozornost veřejnosti a o kterém jsou zachovány přesné výpovědi očitých svědků i těch, kteří o zázraku slyšeli.

V ten den pomáhala Nousseira Habib el'Issa, dvanáctiletá pravoslavná dívka, při čištění kamenné dlažby v přístavbě sesterského domu. Při nabírání vody spadla do 8 metrů hluboké studny. Sestra Kateřina hlasitě volala o pomoc, ale teprve po deseti minutách přišli muži s lanem a spustili ho do studny. Dítě se sice dvakrát vynořilo nad hladinu, ale bylo v bezvědomí, a proto se nedokázalo chytit podávaného lana. Obyvatelé obce, kteří se seběhli, začali křikem obviňovat sestry z tohoto neštěstí.

Příbuzní děvčete si ze zoufalství roztrhli šaty a ihned stanovili cenu krve, kterou měly řeholnice zaplatit, než opustí obec.

Sestra Alfonsína si nevšímalá nadávek a vůbec se nebránila. Odběhla s několika dětmi do kostela a před Nejsvětější svátostí se s nimi modlila růženec. Potom se vrátila na místo neštěstí s růžencem v ruce. Jeden rozhněvaný Arab se na ni obořil: *Ať tě spálí ten tvůj růženec a Zdrávасы!* Potom ji silně udeřil a srazil na zem. Sestra se zvedla, prošla zástupem lidí a hodila svůj růženec do studny. Přítom hlasitě zvolala: *Královno růžence, zachraň toto dítě a pomoz nám v této naší velké nouzi!* Přítomní se smáli a posměšně říkali: *Tady už tvoje Madona nepomůže. Děvče se utopilo, je už hodinu na dně studny.* Ale sestra Alfonsína se nedala odradit a znovu odešla s houfem dětí do kostela a pokračovala v modlitbě svatého růžence.

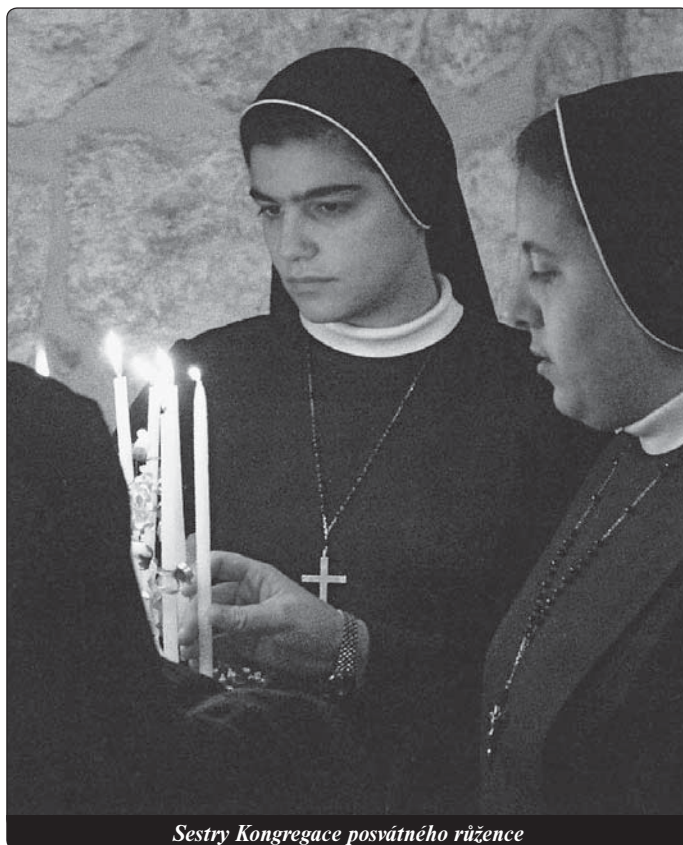

Studna u Jaffy v Galileji s upomínkami na zázrak, který se zde udál

Mezitím sestra Kateřina zůstala u studny a spustila vědro až na dno. Náhle se lano pohnulo. Sestra s pomocí silného Araba začala vědro vytahovat a náhle se nad hladinou ukázala hlava a pak k údivu kolemstojících lidí i Nousseira, která stála ve vědru s růžencem kolem krku. Jako by se nic nebylo stalo, objala svoji učitelku a vyprávěla: *Když jsem byla ve vodě, cítila jsem, jak na mě spadl zářivý rů-*

ženec a ovinul se mi kolem krku a ruky. Studna byla plná světla. Ve vodě jsem se cítila dobře jako na pohovce. Potom jsem viděla při otvoru studny mnoho lidí a nějaký hlas na mě zavolal: „Chyť se lana!“ Chytila jsem se a jsem venku celá a zdravá.

Sestra Kateřina ihned běžela do kostela a vyprávěla sestře Alfonsíně, která se stále ještě modlila, o zázračné záchraně děvčete. Sestra Alfonsína vyšla

Sestry Kongregace posvátného růžence

z kostela a Nousseira plná radosti ji vyšla vstříc a řekla: *To, co jsem viděla ve studni ozářené růžencem, mě naplnilo štěstím. Je mi líto, že jste mě tak rychle vytáhli.*

Účinky toho zázraku byly jedinečné. Zachráněné děvče i se svými rodiči přešlo z pravoslaví ke katolické víře, podobně jako evangelická učitelka, její žačky a většina matek. Protestantská škola byla zavřena a třídy sester byly příliš těsné. Nousseira se denně se sestrami modlila růženec a i po letech vděčně vyprávěla o své zázračné záchraně.

Nebeské plody

V červnu 1893 se sestra Alfonsína s jednou spolusestrou přestěhovala do Betléma, kde na přání svého duchovního vůdce vybudovala sirotčinec se školou a dílnou pro dívky. Ve velmi těžkých podmínkách tam působila jako představená 15 let. Počet dětí, nezaměstnaných děvčat, která hledala pomoc, neustále rostl. Téměř každý rok se proto musely stěhovat do většího domu, ale jejich chudoba se nezměnila.

Krátce před svátkem svatého Josefa 1904 jim došly všechny zásoby. Ve své nouzi se začaly modlit k svatému Josefu. Přešel devátý den, a pomoc nepřicházela. Matka Alfonsína však všechny vybízela k ještě větší důvěře: *Jen se modlete k svatému Josefovi, on nás nikdy neopustí!* Venku lilo jako z konve, až se zcela setmělo. Tu uslyšely sestry tiché zaklepání. Před dveřmi se objevil cizinec. Mírným pohybem ukázal na velké břemeno na zádech a přátelsky řekl: *To je pro vaše sirotky!* Překvapené sestry pozvaly neznámého muže dále. Jeho *abája* (beduinský plášť) byl plný ovoce a zeleniny. Ale co bylo zvláštní – byl zcela suchý, stejně jako cizincovo dlouhé roucho. *Kdo vás poslal? Bratři z Tantury, nebo sestry z Hortas?* Odpověděl: *Nevím.*

V tom příběhu děti, dávaly se na ovoce a zeleninu, které jim

mlčenlivý cizinec přinesl. Společně odnesly poklad do kuchyně, a když všechno vyložily, sestra Františka poskládala abáju. Všimla si, že plášť je neobyčejně krásný. Byl nový a vůbec nebyl pokrčený. *Vlastně bylo škoda do něho balit zeleninu*, pomyslela si. Kromě toho na plášti nebyla jediná skvrna, protože všechna zelenina a ovoce byly čistě umyté. Matka Alfonsina stála mlčky u cizince zcela ponořená do zjevu vysokého štíhlého muže s jasnými rysy ve tváři a s nádhernými dobrotivými očima. Jeho pleť byla zářivá, čistý oděv byl protkán modrými proužky a byl přepásán blankytným pásem. Mezitím se vrátila sestra Františka a podala plášť cizinci. On si jej však neoblékal, jak bychom v silném dešti čekali, ale přehodil si jej přes rameno. Na otázku, co mu sestry dluží, skromně odpověděl: *Nic, děkuji*. Zdvorele pozdravil a zmizel v noční tmě. Jen co se dveře zavřely, sestry se na sebe podívaly pohledem plným úžasu a jednohlasně zvolaly: *To byl svatý Josef!*

Na druhý den telefonovaly všem dobrodincům, zda někdo neposlal výborné ovoce a zeleninu, ale nikdo z nich to nebyl. S věčností jedly sestry se svými svěřenci z daru celý týden. Matka Alfonsina přitom s úsměvem opakovala: *Jezte, děti, z plodů ráje, které nám přinesl svatý Josef!* A sestra Františka potvrdila, že v ovoci našla světlezelený plod sladké chuti, jaký v Palestině neznají a nikdy předtím ani později ho neviděla. Chutnal velmi dobře syrový i vařený.

Matka Alfonsina zažila během svého apoštolátu podivuhodnou pomoc Královny posvátného růžence. Když jednu navštívila v sousedství slepou Hannu Issu el Kattân, hnuta soucitem poprosila o sklenici vody. Ponořila do ní svůj růženec a několika kapkami pokropila oči této ženy, které už lékaři nedokázali pomoci. Potom se se všemi přítomnými modlila 15x Zdravas Maria. Za několik dní byla slepá

ROZHOVORY SKONČILY

Teologické rozhovory mezi Papežskou komisí Ecclesia Dei a Kněžským bratrstvem Pia X. skončily. Bližší údaje nebyly zveřejněny. Cílem rozhovorů, které začaly před dvěma lety, bylo vytvořit předpoklady pro plné společenství bratrstva s církví. Roztržka trvá již 23 let a týká se především otázek ekleziologického dialogu, náboženské svobody a mezináboženského dialogu.

EVROPSKÁ ALIANCE ZA ZACHOVÁNÍ NEDELE

Církev a odbory zakládají v Bruselu „Evropskou alianci na zachování neděle“. V belgickém hlavním městě se sešlo několik aliancí existujících na národní úrovni. Spolu s nimi jsou to experti, kteří zdůrazňují přednosti celospolečenského přerušování pracovního týdne a chtějí záležitost vědecky podpořit. Jedním z účastníků je Komise evropských biskupských konferencí a Konference evropských církví. První veřejné vystoupení se připravuje na podzim.

Kath-net

žena zcela zdráva a bez pomoci druhých šla do kostela, aby poděkovala Bohu. Jednou volali růžencové sestry k muži nakaženému tyfem. Gabril Dabdoúb však krátce po jejich příchodu zemřel. Podle orientálního zvyku spustili příbuzní hlasitý nářek. Matka Alfonsina však zachovala klid a povzbuzovala zoufalou rodinu, aby důvěřovali Ježíši a Královně růžence. Potom poprosila o sklenici vody, ponořila do ní svůj růženec a na rty zesnulého uronila

několik kapek. Gabril polkl a požádal o jídlo. Byl uzdravený. Tak se mezi lidmi šířila úcta a láska ke Královně posvátného růžence i k růženci.

Cenné sešity

Po desetiletích naplněných prací a pastoračním působením povolali v roce 1909 sestru Alfonsinu zpět do mateřského domu v Jeruzalémě. Stála tam pak osm let po boku své sestry Haneh, generální představené, po-

máhala jí a radila při vedení společnosti. Matka Alfonsina, tehdy 66letá, dovedně ukrývala své mimořádné dary a ctnosti. Ani její osobní deník neprozrazuje nic o posledních dvaceti letech jejího života. Občas tato mlčenlivá sestra skromně vzpomněla před ostatními sestrami, čím jí dávno předtím pověřila Panna Maria: *Pannu Marii by velmi potěšilo, kdybychom se v klášteře ustavičně modlily růženec*. Ale protože takovým prosbám sotva bylo možno vyhovět, snažila se o to více působit svým dobrým příkladem a vzorem.

I přes vysoký věk (74 let), vedena poslušností, nasadila v roce 1917 s radostí své poslední síly, aby zřídila další dům pro sirotky. Bylo to v Ain Karim, rodišti Jana Křtitele, ve venkovském domě vlastní rodiny Danil Ghattas, kde jako dítě trávila šťastné chvíle prázdnin. A právě zde za deset let, 25. března 1927, zemřela. V ten den splnila Panna Maria svůj slib: *Když splníš Boží vůli a moji vůli a až uděláš všechno tak, jak jsi to viděla a jak jsem ti nařídila, potom budeš moci jít se mnou*. Matka Alfonsina Danil Ghattasová se právě modlila čtvrtý desátek slavného růžence, když zesnula ve věku 84 let. Poslední slova umírající byla: „...pros za nás nyní i v hodinu smrti naší.“ Teprve nyní objevil její sestra dva rukou psané sešity o všech jejích vzácných viděních a snech, které z poslušnosti zapisovala. Když se o tom růžencové sestry dověděly, většina z nich tomu nechtěla uvěřit, že tato nenápadná sestra byla tak mimořádně omilostněná a byla duší celého společenství. Po důkladném přemýšlení však musely uznat: *Byla svatá. Jako důkaz stačí už jen to, že nás snášela a nikdy nám ani slovem neprotiřečila, nikdy si na nás nestěžovala a nemluvila o nás zle před druhými. Na to ani neměla čas, protože se ustavičně modlila růženec*.

Vítazstvo srdca 79/2011

Připravil -lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ – dokončení ze str. 3

On však řekl: „Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní – a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.“ Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měric mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: „Otevřu ústa v podobě, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasal, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království každé pohoršení a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

Tento významný světec se narodil r. 1786 v Římě a jako duchovní působil v době, kdy se Svatý stolec potýkal s důsledky krvavé Francouzské revoluce (1789). Navštěvoval jezuitskou školu v blízkosti svého bytu v Palazzo Altieri. Přitahoval ho zvláštním způsobem svatý František Xavérský a cítil touhu vstoupit do Tovaryšstva. Ale Prozřetelnost měla pro něho jiné poslání. Byl povolán ke světskému kněžství, ovšem velmi dynamickému. Stal se kanovníkem u Svatého Marka a ocitl se na dramatickém rozcestí, když měl složit přísahu věrnosti císaři Napoleonovi proti směrnicím, které vydal papež. Někteří se podřídili, nikoliv však kanovník Bufalo. Jeho lapidární odpověď zněla: „Nesmím, nemohu a nechci“, i když pro něho znamenala vyhnanství. První jeho místo určení mimo Řím byla Imola, pak Bologna. Následovalo sedm měsíců vězení v San Giovanni a Monte a pak v Lugo. V prvním roce pobytu mimo Řím ho zastihla zpráva o smrti matky. Napsal: „Píšu jen několik řádků, abych nedělal těžkosti tomu, kdo musí dopis cenzurovat.“ Kdo neodpřisáhl, nemohl zůstat v papežském státě. A tak se Bufalo spolu s jinými vyhnanci dostal na Korsiku.

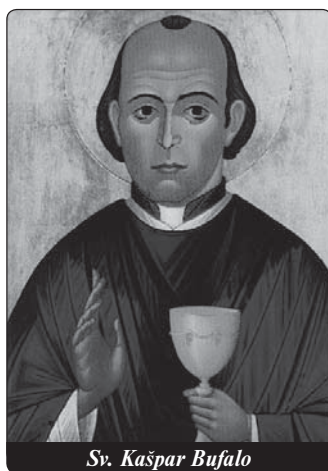
Tady se mu naskytla příležitost lépe poznat spolubratry v kněžské službě a vypracovat model na vyškolení kněží pro současnou dobu, který se usku-teční až po návratu do Říma v kongregaci Misionářů Nejdražší Krve. Vzdává se místa kanovníka a věnuje se do hloubky obnově kněží a apoštolátu mezi lidem. Kroužky spolupracujících kněží se přímo zázračně množí. První je umístěn v Giano v roce 1815.

S křížem v ruce pořádají misionáři Nejdražší Krve v jednotlivých střediscích rozjímání, rozmluvy a zpovídání. O čtyři roky později následuje dům v Pieve Torina blízko Camerina. V roce 1821 přibývá Albano, které

Kašpar Bufalo (1786–1837) - apoštol Nejdražší Krve Ježíše Krista

se stává hlavním centrem kongregace. Odtud vyzařuje jejich působení do přímořské oblasti, kde však vládou lupiči.

Když jsem o sto let později plnil politické úkoly v Laziu, našel jsem v mnoha místních tradicích stopy organizovaného náboženského života: od Teraciny k Sonninu, od Sermoney k Vallecorsa. Také ve městě

Sv. Kašpar Bufalo

mých rodičů v Segni jsou v archivu doklady, že praporečníci platili méně daní, aby měli prostředky na pořádání misí. Misijní úspěchy, které se projeví v pálení špatných knih, sběru zakázaných zbraní a v konání veřejného pokání, pobuřovaly

místní klérus, který byl příliš početný, ale také příliš lenivý a bez iniciativy.

Tato misijní činnost probíhala v nesmírně těžkých podmínkách. Čtème několik úryvků z kanonického procesu: „Pro služebníka Božího bylo vždy velmi bolestné pohrdání, kterého se mu dostávalo od kléru, protože nemohl skrývat velké potřeby církve. Často si trpce stěžoval na žalostný stav kléru a hovořil o nutnosti reformy. S velkou pokorou, ale s nemalou pevností psal: »Bylo by velmi zbožné dát Jeho Svatosti vědět, že jestliže nezačneme reformu od zasvěcených osob, jsme blízko novým pohromám.« A dále: »Římský biskup ať rozešle encykliku biskupům, aby opět převzali dohled nad církevní kázní a naléhali na dodržování zákonů. Ať se v ní hovoří o nezbytném léku proti obscénnostem v malířství, ať se doporučí bdělost nad způsobem, jak se odívají ženy, a zdůrazní větší zájem o reformu. Ať se s láskou připomene, jak upadla zbožnost, výchova a závislost na církvi, v jakém nebezpečí jsou její trůny. Pokud jde o preláty, běda, ve veřejném tisku se o nich píšou podrobnos-

Sv. Kašpar Bufalo

ti, jak se baví, a jsou uváděny věci, které se neshodují s jejich důstojností. Měly by být jmenovány osoby mnohem zralejší. A klérus, jaké má nedostatky ve vědění i ve svatosti! Ti tam jsou kanovníci a příslušníci kléru, kteří bývali tak slavní v prvních dobách církve a šířili veškeré dobro ve svých diecézích. Mladý klérus, to je velké dobro, které je zorničkou Božího oka. Bylo by třeba shromáždit v konviktu mladé, kteří vycházejí ze seminářů, aby se lépe formovali pro své úkoly, k zušlechtnění vinice Ježíše Krista.«

Není možno vylíčit tyto stížnosti a komentáře světce z doby, kdy probíhalo tolik občanských zvrátů a valilo se na církev tolik pokoření, kdy nebylo možno spravovat řádným způsobem ani církev, ani stát.

Stížnosti, že svatý Kašpar a jeho misionáři pobuřují představené, svatého misionáře velmi bolely, ale nijak neznehodnocovaly jeho reformní úsilí. Arcibiskup z Camerina, když přišel navštívit nemocného Lva XII., v přítomnosti dalších biskupů vyslovil tento soud: „Kanovník Bufalo je anděl, světec a vědec.“

Kašpar Bufalo zemřel v roce 1837. Jeho kongregace dnes pracuje na mnoha místech Starého i Nového světa.

30giorni 6/2004 (kráceno)

Překlad -lš-

MODLITBY SVATÉHO KAŠPÁRA BUFALA

Ó rány, drahocenná Krvi mého Pána, kéž vás mohu velebit navěky! Lásko mého Pána, tak zraněného! Jak nepodobný je náš život tvému! Krvi Kristova, balzáme našich duší, prameni milosrdenství, dej, ať můj jazyk zrudlý Krvi z každodenní mše svaté tě velebí nyní i navěky.

Ó Pane, kdo tě může nemilovat? Kdo je schopen nezahoreť láskou k tobě?

Každodenní oběť Krve Ježíše Krista

Věčný Otče, obětují skrze ruce Panny Marie Ježíšovu Krev, kterou prolil z lásky při svém umučení a kterou každý den obětuje v eucharistické oběti. Spojuji své modlitby, skutky a utrpení dnešního dne podle úmyslu Božské Oběti na smíření za mé hříchy, za obrácení hříšníků, za duše v očistci a za potřeby církve. Zvláště je obětují na úmysl Svatého otce a za potřebu, která mi tak leží na srdci (...).

Smírná služba Božího služebníka

Měsíc červenec je zasvěcen úctě k Nejdražší Krvi našeho Pána. Boží Syn ji prolil do poslední kapky na smír za hříchy celého lidstva. Mezi dnešními teology jsou takoví, kteří tuto úctu odmítají, protože se domnívají, že tato myšlenka smíru je neslučitelná s obrazem Boha. Ale právě tato role smíru patří k samé podstatě křesťanství. Naším posláním je být v tomto ve shodě s Kristem. To je námět kázání arcibiskupa Karla Brauna z 1. prosince 2007.

Křesťanské povolání ke smírnému pokání

Slovo „smír“ je dnes často špatně chápáno, a vytrácí se proto z našeho slovníku a bohužel i ze srdce mnoha křesťanů, ačkoliv jde o záležitost, která je nejnvtirnějším jádrem křesťanského povolání. „Smír“ v tomto smyslu znamená odčinění, náhradu, obnovu narušeného vztahu mezi dvěma osobami. Pro nás křesťany neznámá nic jiného než smírem obnovit ve spojení s Kristem vztah k Bohu, a tím dosáhnout před Bohem dosti učinění, „kát se“ zástupně před Bohem za druhé svými oběťmi a modlitbami.

Zástupný smír Ježíše Krista

Jan, miláček Pána, uvádí zprávu o Poslední večeři těmito slovy: *Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby odešel z tohoto světa k Otci. A protože miloval své, kteří byli ze světa, projevil jim svou lásku až do konce.* (Jan 13,1) Lásku až do konce, lásku až do krajnosti. Ježíšova láska je zřejmá z toho, jak myje nohy apoštolům při večerní hostině. Tato láska se pak dále projevuje na hoře Olivové v Getsemanské zahradě. Zde musel Spasitel podstoupit nejhlubší opuštěnost v temnotě, noc trpkého a hořkého žalu.

Ježíš viděl v Getsemanech hříchy všech dob, také hříchy lidí našeho století, poznamenaného „kulturou smrti“, která z nás samých činí vlastní hrobaře. Její paleta sahá od oblasti usmrcování nenarozených dětí až k eutanazii, ve velkém od zločinů proti prostředí a vykořisťování přírody až k terorismu a barbarskému vyvražďování národů: symptomy

kultury smrti, zla a hříchu. Neměli bychom právě z tohoto důvodu věnovat pozornost tématu „smír“, aby získalo větší vážnost v životě církve?

Podíl na poslání Krista

Skrze křest nás Kristus přijímá do svého poslání a do svého života, takže se stále více stává pro nás skutečností: „*Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus.*“ (Gal 2,20) Žijeme spolu s Kristem, máme tedy podíl nejen na jeho zmrtvýchvstání, ale i na jeho smírném utrpení a smrti za nás. Nemůžeme tedy Ježíši říct: „*Chci jednou s tebou vstát, ale nechtěl bych s tebou trpět na smír za druhé.*“ Utrpení, smír a smrt Vykupitele má své pokračování v pokřtěných. Celý

naš křesťanský život má vnitřní vazbu na základní zákon vykoupění, tedy na zákon zástupného odčinění a smíru. Jestliže si Kristus přeje mít nás jako své druhy při smíru, pak se při každé naší modlitbě za druhé modlíme s ním, snášíme v našem utrpení utrpení druhých a obětuje me spolu s Kristem Otci. Papež Pius XII. mluvil o velkém tajemství, že spása mnoha lidí závisí na naší modlitbě, našich obětech a našem dobrovol-

ném pokání. (Encyklika *Mystici Corporis Christi*) Smír v jednotě s Kristem není pouhé zdání našeho křesťanství. Znamená, že jsme ve shodě s Kristem, že naplňujeme poslání lásky, že jsme jako Ježíš lidmi, kteří se oběťují.

Konkrétní uskutečnění smírné oběti

Jak však vypadá tato smírná oběť? Znamená to především žít tak jako Kristus, Boží Syn: otevřít se Otci, jako se otevřel on v naprosté důvěře a poslušnosti; srozumění se vším, co nám Otec pošle, konat všechno k jeho slávě a zůstávat s ním spojeni v lásce. To je jádro našeho smíru za vlastní viny a slabosti.

Kdo o to důsledně usiluje, nemusí vyhledávat oběti a utrpení, ty přicházejí samy o sobě. Dále je to z lásky přijímané utrpení a nepřijemnosti. Pomysleme na každodenní námahy, opakované zkoušky trpělivosti přicházející zevnitř i zvenčí, opuštěnost a konečně nutnost zemřít. To všechno souvisí s Ježíšovou smírnou silou. Jak mnoho lidí nevidí ve svém utrpení žádný smysl! Všichni prožíváme tím nebo oním způsobem to, co je těžké, blízké kříži. Ve smyslu smíru můžeme tomu všemu dát pozitivní význam a učinit to smysluplným.

Kardinál Wojtyła: Agonie na Olivové hoře v církvi

Je málo známé, že kardinál Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II., jako krakovský arcibiskup napsal Pavlu VI., aby napravil šanci, kterou propásla celá církev. Učedníci na hoře zaspali. My však musíme modlitbou, oběťmi, smírem setrvat po boku Spasitele na hoře jeho

Arcibiskup Karl Braun

agonie, která trvá v těle Církve. Musíme napravit promarněnou příležitost těšit našeho Pána. Ježíš bude až do konce světa prožívat zápas se smrtí a agonii. V této době nesmíme spát, nýbrž být jeho druhy, protože hledá spolčníky a útěchu.

Obětní proud smiřující církve v průběhu staletí

Noc na Zelený čtvrtek vidí Spasitele bez útěchy. Samotnému a opuštěnému od učedníků posílá mu Otec anděla útěchy (srov. Lk 22,43). Ale není to jen on, kdo daruje útěchu a sílu. Tento posel je pouze první z těch, kteří přinášejí útěchu po celá staletí až do konce času. Ježíš je všechny vidí: tisíce a tisíce oběťujících smiřovatelů. Lidé oblečení do šatu nevinnosti i pokání, v purpurovém šatu vlastní krve, lidé s palmami věrnosti až do smrti, lidé s trnovou korunou na hlavě a kolem srdce. Ti všichni defilují před vnitřním zrakem Pána. Jsou ve společnosti s ním v jeho utrpení. (srov. Flp 3,10) Činí to, aby všichni lidé *dosáhli v Kristu spásu a věčný život* (2 Tim 2,10). Doplnují na svém těle, co schází do plnosti Kristových útrap (srov. Kol 1,24). Jejich oběti a smír se slévají do mocného proudu. Je to velký proud smiřující církve. Ona je sice navěky Nevěstou velikončného Vítěze, ale v tomto čase světa zůstává také spolčníci Krista, který se potí krví, je bičován, korunován trním, nese kříž a je ukřižován.

MODLITBY SVATÉHO KAŠPARA BUFALA

Modlitba k Ježíšově Krvi

Otče, Bože všemohoucí, milosrdný, který jsi předrahou Krví svého jediného Syna vykoupil svět, obnov vykupitelské vyli- tí jeho Krve na nás a na celé lidstvo, abychom obdrželi požehnané ovoce věčného života.

Oběť Ježíšovy Krve za nemocné

1. Ježíši, Spasiteli náš, božský Lékaři, který uzdravuješ rány duše i těla, doporučuji ti (...). Pro zásluhy své předrahé Krve vrať mu jeho zdraví. Sláva Otci...

2. Ježíši, Spasiteli náš, vždy slitovný k lidské bídě, ty jsi uzdravoval všechny druhy nemocí, měj soucit s (...). Pro zásluhy tvé nejdrahocennější Krve tě prosíme, vysvobod' ho ze současné nemoci. Sláva Otci...

3. Ježíši, Spasiteli náš, ty jsi řekl: „Pojd'te ke mně všichni, kdo jste obtíženi, a já vás občerstvím,“ opakuj nyní (...) slova, která slyšelo tolik nemocných: „Vstaň a chod'!“, aby pro zásluhy tvé nejdraší Krve mohl pospíšit k tvému oltáři a děkovat ti. Sláva Otci...

Oběť Ježíšovy Krve za umírající

Věčný Otče, obětují ti zásluhy nejdraší Krve Ježíše, tvého Syna a mého Vykupitele, za všechny, kteří dnes umírají. Uchraň je věčného trestu a uveď je k sobě do ráje. Amen.

Oběť Ježíšovy Krve za zemřelé

Věčný Otče, obětují ti Krev Ježíše, tvého milovaného Syna, prolitou při bolestné agonii v zahradě Getsemanské, abych obdržel vysvobození duší z očištěnce, zvláště (...). Odpočinutí věčné ...

Věčný Otče, obětují ti Krev Ježíše, tvého milovaného Syna, prolitou při krutém bičování, abych obdržel vysvobození duší z očištěnce, zvláště (...). Odpočinutí věčné...

Věčný Otče, obětují ti Krev Ježíše, tvého milovaného Syna, prolitou při dlouhé cestě na Kalvárii, abych obdržel vysvobození duší z očištěnce, zvláště (...). Odpočinutí věčné...

Věčný Otče, obětují ti Krev Ježíše, tvého milovaného Syna, prolitou při ukřižování a tříhodinové agonii na kříži, abych obdržel vysvobození duší z očištěnce, zvláště (...). Odpočinutí věčné...

Věčný Otče, obětují ti Krev Ježíše, tvého milovaného Syna, která vyšla z rány jeho Nejsvětějšího Srdce, abych obdržel vysvobození duší z očištěnce, zvláště (...). Odpočinutí věčné...

ho nebereme na vědomí! Jak málo víry je v tolika různých teoriích a kolik se to vede prázdných řečí! Kolik špíny je v církvi, a to právě mezi těmi, kteří mu jako kněží zcela náležejí! Jak málo dbáme na svátost smíření, ve které nás očekává, aby nás pozvedl z našich pádů! To všechno je přítomno v jeho utrpení. Zrada učedníků, nehodné přijímání jeho Těla a Krve musí působit hlubokou bolest Vykupiteli a zasahují ho přímo do srdce.“

Jeho Srdce má zasáhnout nikoliv taková bolest, ale naše ochota ke smíru. Jsme zváni,

abychom dnes sdíleli jeho tehdejší i dnešní temnotu. Nesmíme být nevděční za jeho utrpení a zůstat spícími učedníky.

Výzva z Fatimy: ve všech věcech přinášet Bohu oběti

Nejsme takoví, jestliže následujeme poselství z Fatimy. Sestra Lucie píše ve svých poznámkách o úkolu, který nám dává Matka Boží: „Modlete se a přinášejte oběti za hříšníky!“ „Obětujte se za hříšníky a opakujte stále přítom: Je to z lásky k Tobě, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů...“

Tento proud obětí musí dále pokračovat, pokud nemá svět zcela zahynout pro nedostatek smíru a pro svou vzdálenost od Boha. Církev v prvních dobách byla přesvědčena o tom, že svět za své trvání navzdory svému hříchu děkuje především křesťanům, kteří přinášejí Pánu smírné utrpení. V tom musíme pokračovat a nesmírnou tíhu zla, které táhne svět dolů, vyvažovat vahou lásky Krista, který nás volá, abychom byli s ním a měli účast na jeho výkupném díle.

„Kultura života“ v nadpřirozeném smyslu

Bohužel víme dobře: smír, odříkání, pokání a přinášení obětí se staly i pro nás křesťany cizími slovy – ačkoliv se jedná o podstatnou část našeho povolání. Musíme svět, jak je to jen možné, vysvobozovat z jeho hladu, chudoby a bídy především bliženskou pomocí a sociální angažovaností. Víme také, jak je důležité angažovat se v politickém dění. To musí platit především pro naši starost o spásu bližních. Zde se jedná také o „kulturu života“, o kulturu života v nadpřirozeném smyslu. Jsme povoláni, abychom v modlitbách pamatovali na bližní, ve svém odříkání konali za druhé pokání, přinášeli své těžkosti a oběti Bohu za druhé, obětovali je v Kristu pro jejich věčnou spásu. Tím nejlépe realizujeme „humanitu“ a „být pro druhé“. Myslíme přítom i na zemřelé a stav očišťování v očištěnci.

Joseph Ratzinger:

Smír za hříchy proti svátostem

Víme také o své povinnosti konat pokání za putující církev, za Boží lid ve všech jeho dnešních údech. Kardinál Joseph Ratzinger, náš nynější Svätý otec, to připomínal na Velký pátek 2005 v křížové cestě v římském koloseu: „Jak často je zneužívána svátost jeho přítomnosti, v jaké prázdnotě a zlobě srdce se k ní často přistupuje! Jak často oslavujeme sami sebe a vůbec

Panna Maria Fatimská požaduje dílo smíru a oběti především v tom, abychom plnili povinnosti svého stavu ve svém každodenním životě, jak ho přináší naše povolání a poslání jako laiků, řeholníků i osob zasvěcených Kristu. Na otázku dětí, jak máme přinášet oběti, řekl jim anděl: „Bohu můžete přinášet oběti ve všech věcech. Obětujte vše za obrácení hříšníků skrze úkony smíru za hříchy, kterými je Pán urážen... Především přijímejte utrpení, které vám Pán pošle, a snažte se s odevzdaností!“

Máme přinášet naše oběti spolu s ukřižovaným Ježíšem, který je přítomen na oltáři a ve svatostánku. Smírnou obětí na kříži obnovuje a pokračuje v ní každá mše svatá. Když se spojujeme s Pánovou obětí na kříži, získává i naše práce, modlitba, oběti a utrpení nejvyšší cenu smíru.

Jan Pavel I.: „malé údery křídel“ všedního dne

Usměvavý papež Jan Pavel I. řekl jednou o našem úsilí o svatost: „Musíme se cupitavými krůčky, malými údery křídel pohybovat k nebi jako holubička, když nám nejsou dána orlí křídla: svatost v malých porcích! Jako holoubci: krok sem a tam, malý kousek z jedné střechy na druhou, od jednoho komínu k druhému. Krok za krokem můžeme postupovat i s malou silou. Někdo je možná orel, ale my ostatní se rozhodněme pro to, jít cestou k nebi jako holoubci.“

Něco podobného může platit i pro naši výzvu k pokání. Pána těší i malé cupitání a malé údery křídel. Těší ho, že proti tíži pohodlnosti a egoismu den co den usilujeme zůstat ve společenství smíru v každodenní obyčejnosti, nenucené veselosti a spontánní věrnosti: jako Maria. Ta byla tak uchválena slitovnou láskou svého Syna, že s ním setrvala pod křížem. Maria, vypros nám odvahu následovat tvůj příklad ve svém životě.

Der Fels 4/2011
Překlad -lš

Měsíc Nejdražší Krve Páně

Hned první den měsíce července zasvětila církev slávě a dobo rodině Nejdražší Krve Ježíše Krista jako korunu předcházejícího měsíce zasvěceného Božskému Srdci.

Tento svátek zavedl Pius IX. a za jeho pontifikátu (1846–1878) došlo k největšímu rozšíření této úcty. Památka Krve Páně se slavila na některých místech v pátek po čtvrté neděli postní. Pius IX. ji jako všeobecný svátek stanovil na první červenovou neděli jako věčné děkov-

né Te Deum za návrat ze zajetí v Gaetě. Pius X. svátek přesunul na 1. červenec.

Význam této slavnosti se velmi blíží slavnosti Nejsvětějšího Srdce a obě slavnosti měly stejné evangelium. Mezi Srdcem a Krví je nejtěsnější vztah nejen proto, že ze Srdce probodeného kopím vytekla Krev a Voda, ale také proto, že Srdce vtěleného Slova bylo prvním kalichem, který byl Krví posvěcen a oživován. Mše svatá vyzvedá výkupnou cenu Nejdražší Krve a zve nás, abychom se napojili z božských pramenů Kristových ran, aby se jeho Krev stala zárukou našeho věčného života.

Jak píše P. Faber, v určitém smyslu jsou celé dějiny církve dějinami úcty k Nejdražší Krvi, protože jsou to dějiny hlásání evangelia a udílení svátostí. Tato zvláštní úcta existovala určitě již v myslí apoštola Pavla, kterého je možno nazvat „učitelem Nejdražší Krve“ a iniciátorem této zvláštní úcty. Síla jeho apoštolského poslání pramení právě z této úcty.

Mezi církevními Otcí jsou to sv. Jan Zlatoušlý a svatý Augustin, které je možno pokládat za příklady zvláštní úcty k Nejdražší Krvi. Velká horlivost sv. Jana Zlatoušlého a nadšení svatého Augustina pro Ježíšovu Krev, která způsobila naše vykoupění, vysvětlují významná místa, jaká v jejich spisech Nejdražší Krev zaujímá.

Zjevení svaté Gertrudě jsou plná hlubokých obrazů o Nejdražší Krvi Pána Ježíše. Svou moderní formu našla tato úcta u svaté Kateřiny Sienské, která je přímo prorokyní Nejdražší Krve (P. Faber). Její dopisy začínají převážně touto větou: „Píši Vám v Nejdražší Krvi...“ Svému zpovědníkovi Raimundu z Capuy doporučuje: „Ponořte se do Krve Ukřižovaného, koupejte se v oné Krvi, ať Vás opojí, a porostete a nabudete sílu v této

Krvi.“ Jindy napsala: „Uprostřed svých prací chci být provázena touto Krví.“

Hlavní motiv této úcty je podobný jako u Božského Srdce: božská důstojnost Krista, jemuž tato Krev náleží. Zvláštní důvod pro úctu k Nejdražší Krvi spočívá v tom, že Bůh chtěl, aby se tato Krev stala cenou za naše vykoupění.

Bůh mohl vykoupit lidstvo i bez vtělení. Ale i potom, co se rozhodl stát se člověkem, postačily by první slzy nebo několik kapek krve prolitých v okamžiku obřezání.

Nekonečná Spravedlnost, Moudrost a Dobrota Boží však chtěla, aby naše vykoupění bylo podmíněno prolitím veškeré Krve Boha Člověka. Jen tato Krev způsobila, že Bohu byly milé i oběti Starého zákona jako předobrazy pravého Beránka, který snal hříchy světa.

Ježíšova Krev nás nejen vykoupila, ale je také zdrojem všech milostí a cenou veškeré lásky, jakou nám Bůh věnuje.

Jak velkou vděčnost musíme pocítovat k tomuto drahocennému pokladu, od kterého můžeme očekávat všechno dobré!

Sestra Františka od Matky Boží, karmelitánka, byla jednou před svatým přijímáním uchválena slovy Zjevení svatého Jana: *On nás miloval a obmyl nás svou krví od našich hříchů.* Ihned po přijetí Eucharistie jí Pán vnitřně řekl: *Prolil jsem svou Krev pro vaše hříchy a nyní přicházím ve svatém přijímání, abych obmyl poskvrny, které u vás zůstaly.* A spatřila svou duši celou pokrytou Ježíšovou Krví.

Pace e Bene
Překlad -Iš-

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

Žádný z vás nebude vůdcem. Já sama budu vaší vůdkyní.“ Panna Maria si tak vytvořila cestu, jak postupně uskutečňovat to, co jí tolik leželo na srdci. Příčinou jejího smutku jsou „kněží, zřítelnice jejího oka, kteří ji však nemilují a neposlouchají slova jejího Syna. Ignorují Ježíše přítomného v Eucharistii a nechávají ho ve svatostánku samotného. Urážejí ho svatokrádežemi a lehkomyslnými nedbalostmi.“

A tak vzniklo hnutí, které se žádnému jinému nepodobá, protože nemá organizaci, nemá výbory a sekretariáty ani písemné

Don Gobbi s papežem Janem Pavlem II.

stanovy; stará se jen o jedno: zasvětit se bezvýhradně Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, žít s ní a v ní a dosáhnout tak milosrdné lásky jejího Syna. Panna Maria si povolala svého neschopného a nedokonalého služebníka, aby skrze něho krok za krokem uskutečňovala plán, který se jí zatím nezdařil: zasvěcení Neposkvrněnému Srdci ve společenství s biskupy celého světa. Proto posílá tohoto svého služebníka do celého světa k biskupům a kněžím, aby je přiváděl k zasvěcení, pokání a modlitbě růžence. S tímto posláním obletí Don Gobbi několikrát do slova celý svět a je možno říct, že všude tam, kde našel u biskupů pochopení a přijetí pro toto Mariino přání, tam se začaly dít nevidané zázraky milosti a obrácení. Za to jsou mu tito biskupové zavázáni a vděční a také oni za ním nyní přicházeli z celého

Biskupové se loučí se zesnulým Donem Gobbim, Collevalenza 30. června 2011

► světa s výjimkou jediného kontinentu – a tím je Evropa. Zde se hledají všemožné jiné recepty proti pokračujícímu úpadku víry a mravů.

Provázal jsem tohoto Mariina apoštola celý týden při jeho druhé apoštolské cestě po naší vlasti. Poznal jsem ho se vši jeho prostotou, upřímností, láskou i slabostmi. Jeho lidské slabosti nemohly narušit nadšení, které rozsávala jeho prostota a láska k Panně Marii. Bylo mi do pláče, když mě na závěr své cesty na Velehradě prosil za odpuštění svých slabostí, a prožíval jsem živě jeho vnitřní smutek, že se mu nedostalo přijetí – až na malé výjimky – u českých a moravských biskupů. Růženec, který mi tehdy daroval, chovám jako vzácnou památku.

Pontifikální mši svatou při loučení s Donem Gobbim slavil v Collevalenza spolu s 18 biskupy kardinál Ivan Dias, prefekt

Loučení se zesnulým Donem Gobbim, Collevalenza 30. června 2011

Kongregace pro evangelizaci národů, který je od počátku členem Mariánského kněžského hnutí. Již následujícího dne přijal kardinála papež Benedikt XVI. Jeho zprávu o smrti Dona Gobbioho komentoval Svatý otec stručně: „Tento kněz mířil rovnáma nohama do nebe!“

-/š-

Když Pán popisoval různé varianty, s jakými se může set-

kat Rozséváčovo semeno, mohlo se nám zdát, že v onom posledním případě má semeno vyhráno. Ale hned v dalším podobenství se dovídáme, že dobré semeno to nemá jednoduché, ani když má to štěstí, že padlo do úrodné půdy. Dobré a úrodné půdy, kterou hospodář pro svou sadbu připravil, zneužívá totiž také závistivá zloba nepřitele pro své jedovaté býli. A tak vyrůstá obojí spolu.

Současná zemědělská technika má k dispozici důmyslné herbicidy, které hubí plevel a na které dobré semeno nereaguje. Jejich aplikace nicméně vyžaduje použití mechanismů, které za sebou zanechávají na poli dlouhé široké stopy, na kterých už toho roku neporoste nic. Pánovo podobenství však o herbicidech nemluví. Počítá s tím, že plevel dále poroste, a až nastane doba žní, bude odělen a předán k spálení.

Ale Pánovo slovo a příklad způsobil, že existují „obilné klasy“, kterým není lhotejný osud plevele rostoucího těsně po jejich boku. V takových vnímavých a soucitných stéblech se rodí „herbicid“ zcela nového typu, který okolní plevel ničí, ale dokáže ho zachraňovat před spálením tím, že ho přetváří v dobré a užitečné klasy.

Už počátky křesťanství ukázaly, že může nastat také opačná situace, než o jaké mluví Pánovo podobenství. Nepřítel, který tak pečlivě zasel své pohanství, se divil, kde se mezi jeho býlím vzala nová ušlechtilá setba, a jeho úžas je tím větší, že kolem takových klasů vznikají houfně kolonie zcela jiné úrody, než jaká tu celá staletí vyrůstala. Poznal dokonce, že nic nepomáhá tuto novou setbu ničit. „Když jsme koseni, množíme se, naše krev je semeno,“ prohlásil Tertulián.

Jestliže je dnes setba křesťanů opět nucena vyrůstati často ve velmi zapleveleném prostředí, měla by si být tím více vědoma své vnitřní síly, která jí umožňu-

Na slovíčko

je nejen přežít v tlačenci plevele, ale dokonce proměňovat své okolí a dávat mu zcela nový život. Je to konečně naše poslání, tak jak tomu bylo u prvních křesťanů, je to to nejvlastnější následování Ježíše Krista, který přišel proto na svět, aby zachránil, co zahynulo. Pokání, smír, zástupná oběť, to jsou dnes pojmy málo populární, ale je to jediná cesta, jak se v tomto nehostinném a nepřátelském prostředí účinně prosadit a naplnit své poslání.

Pozemský život, který na sebe přijal náš Pán z vůle Otce, byl ve srovnání s nekonečnou blažeností v jeho lůně nepředstavitelným strádáním od okamžiku vtělení až do bolestné smrti. Jediným světlem v tomto jeho dobrovolně přijatém pozemském vyhnání bylo vědomí: Plním vůli svého nebeského Otce a zachraňuji mu ty, které miluje, ale kteří z vlastní vůle hynou. To bylo motto celého jeho života. A to je motto, které si máme osvojit, když nás vyzývá k následování. Před každým křesťanem je otevřena možnost aktivně a účinně se podílet na záchraně hynoucích. Tuto možnost dokonce nabízí každý okamžik, který se může stát ztracenou hodnotou nebo těžkým závažím, které účinně vyvažuje cizí hřích. Ze všech stran se nám nabízejí nejrůznější formy radosti a potěšení, ale žádné z nich nevyváží onu základní radost, která pozvedla Pána až na kříž: Plním vůli Otce a zachraňuji to, co zahynulo. Nemůžeme ani najít větší radost, než spojit se s Ním v tom, jak oslavuje svého Otce.

O čem asi rozmlouvají věřící se svým Pánem, když se jim zcela a beze zbytku dává ve svatém přijímání? To, co kolem sebe v chrámě často vidíme, dává důvod k vážným obavám, že s ním nejspíše vůbec nerozmlouvají. A On by přece tak rád uslyšel: „Můj dobrý Pane, pomoz mi jít za tebou, stát se tvým obrazem, abych svou podobností s tebou

oslavoval Otce. Učín ovocem této své návštěvy v mém srdci, že mi ukážeš, jak se já mohu beze zbytku darovat tobě. Uschopni mě, abych ti mohl říct zcela upřímně: Nakládej se mnou, jak se ti líbí, jestliže tím přispěji k záchraně toho, co zahynulo, a k oslavě tvého Otce.“ Jsou to tisíce každodenních všedních maličkostí, které můžeme položit na oltář kříže, od přemáhání netrpělivosti, zbytečné zvědavosti, zadržení zbytečných slov, až po přijímání nepřijemností a bolestí od věcí i od lidí s tichým vědomím: „S tebou, Ježíši, za ty, kteří hynou.“ Náš život se tak pozvolna otočí od ustavičné sebestřednosti k tiché, vytrvalé a skryté, ale nesmírně účinné spoluvykupitelské sebeoběti. Je to způsob, jak usilovat o své sebezdokonalení, aniž bychom mysleli na sebe, protože svůj zájem a pozornost již nesoustřeďujeme na sebe, ale hledáme spolu s Ježíšem jen to, co může napomáhat k záchraně hynoucích. To byla celoživotní náplň Matky Boží Panny Marie, která oslavovala Otce tím, že se obětovala spolu se Synem, zcela odevzdaná do Otcovy svaté vůle. Neobyčejná řeholnice Alfonsína (str. 4) dokázala založit kongregaci tak, že o tom ani sama kongregace neví. Řekl bych, že si tuto podmínku sama stanovila. Přitom svým skrytým sebeobětováním vykonala pro společnost více než její oficiální vedení.

Až budeme jednou v nebi, jsem si jist, že tam potkáme ještě větší světce a světky, než jaké známe. Svaté, kteří o své velikosti zde na zemi ani sami nevěděli, aby je neohrozila pýcha. Odevzdali se Pánu a On si je vedl jako dokonale skryté celopaly, ze kterých mohou vyrůstati ti jiní velcí, které známe. Tak jednou poznáme ty, kterým budeme také navěky vděční za jejich podíl na naší záchraně. Kéž by pak na nás čekalo co nejvíce těch, kteří budou děkovat nám.

-/š-

ELIÁŠOVA MODLITBA - dokončení ze str. 2

místo toho, aby otevřela lidské srdce jinakosti, osvobozujícímu vztahu, který umožňuje vyjít z těsného prostoru vlastního egoismu a přistoupit k dimenzi lásky a vzájemného daru, uzavírá člověka do výlučného a beznadějného kruhu hledání sebe sama. Takový je to podvod, že když se člověk klaní modle, je nucen utíkat se k extrémním skutkům v iluzorním pokusu podrobit ji své vlastní vůli. Proci Baala tak dospějí až k tomu, že ubližují sami sobě, působí si tělesná zranění v dramaticky ironickém gestu: aby se jim dostalo odpovědi, znamená života od jejich boha, pokrývájí se krví a symbolicky se tak hájí do smrti.

Eliášova modlitba

Eliášův postoj při modlitbě je zcela odlišný. Požádá lid, aby přistoupil, a vtahuje jej tak do svého počínání a do své prosby. Jeho výzva, s níž se obrací k Balalovým prorokům, měla za účel přivést zpět k Bohu lid, který zbloudil tím, že šel v modloslužbě za modlami. Proto chce, aby se Izrael sjednotil s ním a stal se účastníkem a protagonistou jeho modlitby i nadcházejícího dění. Potom prorok obnovuje oltář a použije „dvanáct kamenů podle počtu synů Jáкова, k němuž se ozvalo Hospodinovo slovo: »Izrael je tvé jméno.«“ (v. 31) Tyto kameny představují veškerý Izrael a jsou hmatatelnou památkou dějin vyvolení, zaslíbení a spásy, která je určena tomuto lidu. Liturgické gesto Eliášovo má rozhodující význam; oltář je posvátným místem poukazujícím na přítomnost Hospodina, ale kameny, z nichž se skládá, představují lid, který nyní za prorokova prostřednictví symbolicky stojí před Bohem, stává se „oltářem“, místem daru a oběti.

Je však nezbytné, aby se symbol stal skutečností, aby Izrael uznal pravého Boha a znovu na-

lezl vlastní totožnost jakožto lid Hospodinův. Proto Eliáš žádá Boha, aby se projevil, a oněch dvanáct kamenů, které mají připomínat Izraeli jeho pravdu, mají také Hospodinu připomínat jeho věrnost, na kterou se prorok v modlitbě odvolává. Slova jeho prosby jsou významově hutná a plná víry: „Hospodine, Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův, ať se dnes ukáže, že ty jsi Bůh v Izraeli, že já jsem tvůj služebník, že jsem toto všechno učinil na tvé slovo. Vyslyš mě, Hospodine, vyslyš mě, ať tento lid pozná, že ty, Hospodine, jsi pravý Bůh, který obracíš jejich srdce!“ (v. 36–37) Eliáš se obrací k Hospodinu jako k Bohu otců a výslovně tak připomíná božské přísliby, dějiny vyvolení a smlouvy, která nerozlučně spojila Hospodina a jeho lid. Zapojení Boha do dějin lidí je takové, že jeho Jméno je neoddělitelně spojeno se jmény praotců, a prorok vyslovuje toto svaté Jméno, aby se Bůh rozpomněl a projevil svou věrnost, ale také aby Izrael pocítil, že je volán jménem, a našel tak opět svou věrnost. Božský titul vyslovený Eliášem je poněkud překvapivý. Místo aby použil obvyklé formy „Bůh Abrahamův, Izákův a Jákovův“, totiž používá méně obvyklé oslovení „Bůh Abrahamův, Izákův a Izraelův“. Záměna jména Jákov za Izrael připomíná Jákovův zápas u potoka Jabok, po kterém dostává nové jméno, jak výslovně poznamenává svatopisec (srov. Gn 32,31) a o kterém jsem mluvil v jedné z předešlých katechezí. Tato záměna nabývá v rámci Eliášovy modlitby výstižného významu. Prorok se modlí za lid Severního království, které bylo označováno jako Izraelské, na rozdíl od přídomku Judské, který označoval Jižní království. A nyní tento lid, který, jak se zdá, zapomněl na svůj původ a na svůj privilegovaný vztah k Hospodinu, slyší svoje

jméno, když je pronášeno Jméno Boha, Boha praoce a Boha lidu: „Hospodine, Bože... Izraelův, ať všichni zvědí, že ty jsi Bůh v Izraeli.“

Hospodinovo milosrdenství a věrnost

Lid, za který se Eliáš modlí, je postaven před svou vlastní pravdu a prorok žádá, aby se ukázala také pravda Hospodinova a aby zasáhl On a tak obrátil Izrael, vytrhl ho z podvodu modloslužby a přivedl ke spáse. Žádá, aby lid konečně zvěděl a v plnosti poznal, kdo je opravdu jeho Bohem, a přijal rozhodující volbu následovat Jeho, pravého Boha. Jenom tak je totiž Bůh uznán za toho, kým je, že je Absolutní a Transcendentní a že není možno stavět Ho vedle jiných bohů, kteří by Jej popřeli jako absolutního a zpochybnili by Ho. Tato víra činí z Izraele Boží lid; je to víra vyznávaná ve známém textu Šemá Izrael⁽¹⁾: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou!“ (Dt 6,4–5) Na absolutno Boha má věřící odpovědět absolutní, naprostou láskou, která zapojí celý jeho život, jeho síly, jeho srdce. A právě pro srdce svého lidu prorok svou modlitbou vyprošuje obrácení: „Ať tento lid pozná, že ty, ó Pane, jsi pravý Bůh, který obracíš jejich srdce!“ (1 Král 18,37) Eliáš svou přimlůvou žádá Boha o to, co touží učinit Bůh sám, totiž zjevit se v celém svém milosrdenství, věren své vlastní skutečnosti jakožto Pána života, který odpouští, obrací a proměňuje.

A tak se také stane: „Hospodinův oheň spadl z nebe a sežehl celopal, dříví, kameny i zem a vysušil vodu, která byla v příkopě. Všechen lid to viděl, padl na svou tvář a volal: »Hospodin je pravý Bůh, Hospodin je pravý Bůh!«“ (v. 38–39) Oheň, tento prvek zároveň nezbytný i hroz-

ný, spojený s božskými zjeveními hořícího keře na Sinaji, vyjadřuje nyní lásku Boha, který odpovídá na modlitbu a zjevuje se svému lidu. Baal, němý a bezmocný bůh, neodpověděl na prosby svých proroků. Hospodin však odpověděl, a to jednoznačně nejenom strávením celopal, ale dokonce i vysušením veškeré vody, která byla rozlita kolem oltáře. Izrael již nemůže mít pochyb; božské milosrdenství vyšlo vstříc jeho slabosti, jeho pochybnostem, jeho nedostatku víry. Nyní je Baal, prázdná modla, poražen a lid, který se zdal ztracen, opět našel cestu k pravdě a našel sebe sama.

Draží bratři a sestry, co nám říká tento dávný příběh? Co je na něm aktuálního? Především je to otázka priority prvního přikázání: klanět se jedině Bohu. Kde mizí Bůh, upadá člověk do otroctví modloslužby, jak ukázaly v naší době totalitní režimy a jak ukazují také různé druhy nihilismu, které člověka činí závislým na modlách a zotročují ho. Zadruhé: Prvním účelem modlitby je obrácení: to Hospodinův oheň proměňuje naše srdce a uschopňuje nás vidět Boha a tak žít podle Boha a žít pro druhé. A zatřetí: Otcové nám říkají, že tento příběh proroka je také prorocký, je to stín budoucnosti, budoucího Krista; je to krok na cestě ke Kristu. Říkají nám, že tady vidíme pravý oheň Boží: lásku, která povede Pána až na kříž, až k naprostému darování sebe sama. Opravdové uctívání Boha neničí, nýbrž obnovuje a proměňuje. Zajisté, oheň Boží, oheň lásky pálí, přetváří, očišťuje, ale právě tak neničí, nýbrž vytváří pravdu našeho bytí, znovu tvoří naše srdce. A takto skutečně oživení milostí ohně Ducha Svátého, Boží lásky, jsme ctiteli v duchu a v pravdě.

Bollettino Vaticano

15. června 2011

Překlad -lš-

⁽¹⁾ Základní židovská modlitba.

Od narození Dona Boska brzy uplyne dvě stě let

„Pospěšte si, rychle si pospěšte, abyste spasili ty mladé lidi...“ Tak to vyslovil Don Bosco 31. ledna 1888, zatímco se připravoval na svou poslední cestu.

Je to syntéza jeho života, který prožíval v lásce k Bohu a ke svým chlapcům. Ale především je to naléhavá výzva. Těto výzvě také odpovídá program přípravy na 200. výročí jeho narození.

Dne 31. ledna oznámil hlavní představený Pascual Chávez oficiálně program, který potrvá tři roky, od 2011 do 2014. Každá etapa začne 16. srpna, v den, kdy se Jan Bosco narodil, a skončí 15. srpna následujícího roku a bude věnována zvláštnímu aspektu k prohloubení dějin, pedagogiky a spirituality apoštola mládeže.

Především znalost dějin (od 16. srpna 2011 do 15. srpna 2012). Jan Melchior Bosco se narodil v Castelnovo d'Asti 16. srpna 1815. Ale kdy objevil své povolání? A kdo je tento chlapec, který byl určen, aby se stal důležitým kamínkem v mozaice Boží prozřetelnosti? Je mnoho otázek o jeho osobnosti, na které se bude hledat odpověď v hlavních pramenech a v bádání. „Studium světce života je podmínkou pro to, abychom předali jeho charisma a učinili je aktuálním. Bez poznání se nemůže zrodit láska, následování a úcta,“ říká Don Chávez ve svém listě.

Ale není to jen tento krok. Jeho nové objevení poslouží ke vstupu do druhé etapy (od 16. srpna 2012 do 15. srpna 2013), která se soustředí na pedagogické aspekty díla piemontského světce. „Učinit se spíše milovaným než obávaným,“ shrnuje hlavní představený. Je to obtížný návod k pochopení nejen v 19. století, ale i dnes. Jak připomíná ještě Don Chá-

vez v hesle pro rok 2011: „Pojďte a vizte,“ historický a sociální kontext Turína v oné době byl málo příhodný v určitém smyslu a spíše nepřátelský rozvoji povolání. Don Bosco proto nerozvíjí kampaně za povolání, ale vytváří ve Valdocco radostnou a rodinnou atmosféru. Je to místo, kde život je pojímán a prožíván konkrétně jako dar. V důsledku toho pak zrají povolání.

Třetí období je nejsložitější a týká se spirituality. Obtíž je v tom, jít za to, co uměl předávat a konat, a dospět k jeho úvahám, k jeho osobnímu dialogu s Bohem. Jak se Don Bosco modlil? Zachovaly se poznámky z duchovních cvičení, která konal v prvních letech salesiánské komunity, ale dospět k pochopení jeho duchovního života zůstává ještě jako náročný podnik vzhledem k nedostatečným pramenům z této oblasti. Je to velká výzva, o to více stimulující.

Dne 16. srpna 2014 se otevře oslava dvoustého výročí po 26. generální kapitule na téma: „Poslání Dona Boska s mladými a pro mladé.“

Kromě dvou slavných mší 16. srpna 2014 a 2015 na Colle Don Bosco jsou v plánu další velké události: mezinárodní kongres salesiánských studií „Rozvoj charismatu Dona Boska“ v Salesianu v Římě v listopadu 2014 a tábor Bosco „Hnutí mladých salesiánů“ v srpnu 2015

v Turíně. Kromě toho série dalších iniciativ, všech zaměřených na společné sfouknutí 200 svíček k jeho narozeninám s přáním napomáhat, aby byla nadlouho zasetá láska k Bohu do srdcí mladých lidí. Jak vždy říkal: *Dej mi duše a ostatní si ponech.*

Maria Ausiliatrice 3/2011

Překlad IŠ-

„Vždy je možné začít znovu“

Kdo si myslí, že chlapci z nápravného ústavu pro nezletilé „Ferrante Aporti“ v Turíně jsou jiní než ti, které potkáváme na ulicích, ve školách nebo v obchodech, velmi se mýlí. Mají ve tváři jakýsi strach z toho, co pro ně chystá budoucnost, ale když je vezmeš za ruku, oči se pousmějí. S těmito chlapci se chtěl setkat turínský arcibiskup Cesare Nosiglia a navštívil věznic v doprovodu kaplana salesiána Dominika Riccu a ředitelky Gabriely Picco.

Dona Riccu má rádi všichni tito chlapci i ti, kteří se jimi zabývají. Postálí před pamětní deskou, která připomíná návštěvu Dona Boska. Od otevření věznic v roce 1845 jsou zde kaplany výlučně salesiáni. Tato věznice je privilegovaným místem, které se těší důvěře, že vychovává dobré křesťany a dobré občany.

Mons. Nosiglia od počátku svého působení v Turíně pokládá mládež za privilegované partnery, s nimiž vede rozhovory. „Multimediální laboratoř“ ve věznici připravila ihned rozhovor, jak to dělá pokaždé, když ji navštíví nějaká „významná osobnost“.

Daniel jménem svých kamarádů vyrukoval s celou sérií otázek: „Jaký jste byl jako chlapec? Proč jste se stal knězem? Co si myslíte o chlapcích dnes? Existuje ďábel? Existuje soud pro kněze, kteří se proviní? Jak se člověk stane biskupem? Ro-

diče s tím souhlasili, abyste byl knězem? Proč jste sem přišel?“

Arcibiskup odpovídal bez váhání. Pak se podíval do dílen, kde se chlapci mohou naučit řemeslu, aby se snáze zařadili po skončení trestu. Ředitelka vysvětluje, jaké úsilí vynakládá personál spolu s úřady a s penitenciární policií i dobrovolní-

ky, aby se mohli vrátit do života s plnou důvěrou, každý zcela individuální cestou, a aby zužitkovali své talenty.

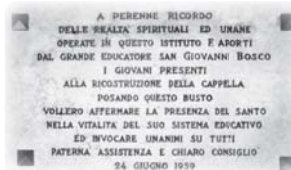
Po osobním setkání s každým z chlapců a se všemi pracovníky promluvil arcibiskup k celému osazenstvu: „Musíte mít důvěru. Z každé obtížné situace se dá vyjít, když chceme. Jsem přesvědčen, že světlo je silnější než tma. Chybovat je lidské, ale vždy je možno začít znovu.“

Pracovníkům zdůraznil nezbytnost výchovy: „V každém mladém provinilci je nedefinovaný dospělý. Mladí potřebují dobrý příklad významných dospělých, kteří mají životní plán a obraz o hodnotách, se kterými je možno se identifikovat. Odtud musíme začít.“

Maria Ausiliatrice 3/2011

PAMĚTNÍ DESKA

Na věčnou památku duchovní a lidské reality, jakou uskutečnil v tomto ústavě „F. Aporti“ velký vychovatel svatý Jan Bosco, věnují mladí, přítomní obnově této kaple. Chtějí tak potvrdit přítomnost světce v životnosti jeho výchovného systému a svolávat jednomyslně na všechny jeho otcovskou přítomnost a jasnou radu. 24. června 1959

Pondělí 18. 7. 2011: 6:05 Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Srđce pro bezmocné **7:00** Čtème z křesťanských periodik **7:05** Za tajemstvím šumavských lesů **7:55** Přejeme si... **8:15** P.S. **8:40** Moldávie - země zelená **8:55** Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková **9:40** Kousek nebe **10:10** Nedělní čtení: 16. neděle v mezidobí **10:45** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian **11:05** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **11:15** Noeland (17. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** GESHEM - afroamerické spirituály **13:10** Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:45** Příběh jedné továrny ve městě K **14:00** Dosiahnuť svoj cieľ **14:25** Cesty za poznáním: Mexico City **14:55** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **16:00** Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **16:10** V posteli (2. díl) **17:00** NOEparáda (121. díl) **17:55** Kaplička pana Zemana **18:00** Cesty za poznáním: Reykjavík **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růžence [P] **18:45** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Parentini **19:15** Cenacolo, post scriptum **19:25** Přejeme si... **19:45** Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **20:00** Klapka s... (12. díl): Klapka o Klapce **21:00** Trnavská brána: Folklórný sůbor Očován **21:10** Na koberečku (85. díl) **21:25** Sandra [P] **21:50** Čtème z křesťanských periodik **22:00** Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (2. část) **22:50** Moravia rallye **23:30** Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Otazníky: Sekty **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 19. 7. 2011: 6:05 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **6:15** Absolventský koncert Luhačovice 2009 **7:35** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **8:25** Zimbabve: Z temnoty **8:45** Atlas Charity: Co je hospic **8:50** Múzeum kysuckej dediny vo Výchylkovke **9:10** GOODwillBOY IV. (5. díl): Press **9:50** Mikroregion Třemšín (5. díl) **10:00** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **10:15** Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:45** Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Dvojediná láska (2. část) **11:35** Sedmihlásky **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růžence **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **12:35** Čtème z křesťanských periodik **12:40** Cenacolo, post scriptum **13:05** Křižovatky Táni Fischerové (2. díl) **13:35** Za tajemstvím šumavských lesů **14:25** Noemova pošta 2011: červenec **16:00** Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **16:10** Přejeme si... **16:30** Cesty za poznáním: Athény **16:55** Ruslan **17:10** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian **17:30** Sestra Tereza Valsé Pantellini - místa a vzpomínky **18:00** Noeland (17. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucitrném Standovi **18:45** Zvířecí instinkty (6. díl) **19:15** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **19:25** Atlas Charity: Co je hospic **19:30** Trnavská brána: Folklórný sůbor Očován **19:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 [P] **20:00** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **20:35** Čtème z křesťanských periodik **20:40** V posteli (2. díl) **21:30** Moldávie - země zelená **21:45** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **22:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (4. díl): Lidové tance z Čech, Moravy a Slezska **22:55** Dosiahnuť svoj cieľ **23:20** P.S. **23:45** Přejeme si... **0:10** Klapka s... (12. díl): Klapka o Klapce **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 20. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **6:20** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **7:20** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **7:30** Sandra **7:55** Pěšák Boží **8:40** Cenacolo, post scriptum **8:50** Rozsévání v slzách **9:15** Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **9:25** Sedmihlásky **9:30** Noeland (17. díl) **10:00** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **10:30** Kulatý stůl - Ekvádor a Souostroví Galapágy: Putování modrou planetou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (12. díl): Klapka o Klapce **13:05** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Parentini **13:40** P.S. **14:05** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem **14:50** Moravia rallye **15:30** Na koberečku (85. díl) **15:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **16:00** NOEparáda (121. díl) **16:50** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **17:00** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain

climbing **17:40** JuniorTV Kopřivnice (4. díl) **18:00** Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně **18:40** Sedmihlásky **18:45** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (4. díl): Lidové tance z Čech, Moravy a Slezska **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **20:25** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Bůh jako bližní **21:15** NATURA 2000 **21:45** Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **22:00** Hitlerova kariéra (1. díl) **22:30** Přejeme si... **22:50** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **23:00** Kousek nebe **23:25** Čtème z křesťanských periodik **23:30** Cesty za poznáním: Mexico City **0:00** Absolventský koncert Luhačovice 2009 **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 21. 7. 2011: 6:05 Pro zdraví (4. díl): Liga proti rakovině **6:15** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Parentini **6:45** Čtème z křesťanských periodik **6:50** Večér chval **8:05** Cesty za poznáním: Athény **8:30** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **8:50** Dosiahnuť svoj cieľ **9:15** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **9:50** Noemova pošta 2011: červenec **11:20** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Absolventský koncert Luhačovice 2009 **13:30** Kousek nebe **13:55** Klapka s... (12. díl): Klapka o Klapce **15:00** Vietnam - zlatá klec **15:15** Moja planéta: Človek **15:25** Moldávie - země zelená **15:40** Ekoauto (19. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **16:15** Křižovatky Sváti Karáska (3. díl) **16:40** Za tajemstvím šumavských lesů **17:30** Chcem sa opít [P] **17:45** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **18:00** Zvířecí instinkty (6. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztelké Fridolině **18:40** Sedmihlásky **18:45** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **19:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **20:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór **20:55** P.S. [P] **21:20** Přejeme si... **21:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **22:00** Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava **22:10** Trnavská brána: Folklórný sůbor Očován **22:20** Octava dies (632. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (121. díl) **23:40** Múzeum kysuckej dediny vo Výchylkovke **0:05** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **0:20** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 22. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **6:20** NOEparáda (121. díl) **7:10** V posteli (3. díl) **8:00** Cesty za poznáním: Mexico City **8:25** Moravia rallye **9:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Bůh jako bližní **10:00** Na koberečku (85. díl) **10:10** Klapka s... (12. díl): Klapka o Klapce **11:10** Sestra Tereza Valsé Pantellini - místa a vzpomínky **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztelké Fridolině **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:25** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem **13:05** Chcem sa opít **13:15** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **13:40** GESHEM - afroamerické spirituály **14:40** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **14:50** Moja planéta: Človek **15:00** JuniorTV Kopřivnice (4. díl) **15:25** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Parentini **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **16:15** Za tajemstvím šumavských lesů **17:05** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **17:35** Rozsévání v slzách **18:05** Noeland (17. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **18:40** Sedmihlásky **18:45** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **19:30** Sandra **20:00** Kulatý stůl: Historie a současnost československého gospelsu **21:30** Na koberečku (85. díl) **21:40** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **22:35** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí [P] **23:05** Přejeme si... **23:25** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **23:35** Křižovatky Sváti Karáska (3. díl) **0:05** Hitlerova kariéra (1. díl) **0:35** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **0:45** Moravia rallye **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 23. 7. 2011: 6:05 Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **6:15** P.S. **6:40** Křižovatky Sváti Karáska (3. díl) **7:05** Kousek nebe **7:30** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **7:50** Perly os-

Poselství Královny míru Mirjaně

Drahé děti! Dnes vás zvu, kvůli vaší jednotě s mým Synem, k těžkému a bolestnému kroku. Zvu vás k úplnému přiznání a vyzpovídání hříchů, k očištění. Nečisté srdce nemůže být v mém Synu a s mým Synem. Nečisté srdce nemůže přinést plod lásky a jednoty. Nečisté srdce nemůže dělat správné a spravedlivé věci, není příkladem krásy Boží lásky pro ty, kteří jsou kolem něho a kteří ji nepoznali. Vy, děti moje, se kolem mne shromažďujete plni nadšení, touhy a očekávání, a já prosím dobrého Otce, aby do vašich očištěných srdcí vložil skrze Ducha Svatého mého Syna, víru. Děti moje, poslouchejte mě, pojďte se mnou!"

Medžugorje 2. července 2011

(Když Gospa odcházela, ukázala na levé straně tmou a na pravé straně Kříž ve zlatém světle.)

travské architektury: Kostel sv. Václava **8:00** Cesty za poznáním: Athény **8:30** Noeland (17. díl) **8:55** Sedmihlásky **9:00** Zvířecí instinkty (6. díl) **9:35** NOEparáda (121. díl) **10:30** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **11:10** JuniorTV Kopřivnice (8. díl) **11:30** Chcem sa opít **11:40** Kaplička pana Zemana **11:45** Obec Šúrovce **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **12:25** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **13:00** Přejeme si... **13:20** Cesty za poznáním: Athény **13:45** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór **14:35** Noekreace aneb Vandrování (96. díl) **14:45** Dosiahnuť svoj cieľ **15:10** Energy Globe **15:25** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **16:00** Katedrála Božského Spasitele: Perly ostravské architektury **16:10** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem **16:50** Kousek nebe **17:15** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **17:50** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková **18:40** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **18:50** Sedmihlásky **18:55** Cesty za poznáním: Londýn [P] **19:25** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **20:00** Ztracen v oblacích **21:25** Kamčatka krásná, neznámá **22:00** Salesiáni na Haiti **22:35** Moldávie - země vína **23:00** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **0:05** Cesty za poznáním: Stockholm **0:30** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **1:10** Přejeme si... **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 24. 7. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **6:45** Chcem sa opít **7:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór **7:50** Rozsévání v slzách **8:15** Přejeme si... **8:35** Sandra **9:00** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Parentini **9:30** Cesty za poznáním: Athény **10:00** Příběh jedné továrny ve městě K **10:30** Záznam primiční mše svaté ve Lhoty u Zlína: P. Lukáš Jambor [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **12:40** Na koberečku (85. díl) **12:50** Čtème z křesťanských periodik [P] **12:55** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **13:05** Platinové písničky (14. díl): Dechovka **13:35** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková **14:30** O starých Starých Hamrech **15:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Bůh jako bližní **16:05** Rodina je ... **16:35** Zvířecí instinkty (7. díl) **17:00** Noeland (18. díl) **17:30** Sedmihlásky [P] **17:35** Felicianek **10:17:45** JuniorTV Kopřivnice (8. díl) **18:10** GOODwillBOY IV. (5. díl): Mountain climbing **19:00** Léta letí k andělům (28. díl): Miluše Voborníková **19:20** Noekreace aneb Vandrování (97. díl) [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (633. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Nejkrásnější operní sborové zpěvy **21:45** Cesty za poznáním: Reykjavík **22:10** Po stopách apoštola Pavla (2. díl) **22:45** Mikroregion Třemšín (5. díl) **22:55** Nedělní čtení: 17. neděle v mezidobí **23:25** Chcem sa opít **23:35** Čtème z křesťanských periodik **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2011 **0:20** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

12. mezinárodní hudební festival LETNÍ SLAVNOSTI STARÉ HUDBY

Praha, 22. července – 8. srpna 2011

Festival zahájí již za několik dnů v Mičovních Pražského hradu hudba panovníckých dvorů. V rámci festivalu mj. špičkový vokální soubor Capilla Flamenca z Belgie přednese program nazvaný **Festa Liturgica** vystavený na mariánských nešporách, hymnech a mši, které pro vysoce kultivované a duchovní prostředí burgundského dvora na přelomu 14. a 15. století zkomponoval mistr renesanční polyfonie Pierre de La Rue. Americký hráč na cink Doron David Sherwin spolu s cembalistkou Barbarou Marií Willi navází v Anežském klášteře na započatou tradici recitálů pro tento specifický dechový nástroj. Představí raně barokní program obsahující virtuózní kusy i tklivé melodie psané pro benátské a římské chrámy.

Předprodej vstupenek na všechny koncerty probíhá v nové festivalové pokladně na adrese Maďarského kulturního střediska v Rytířské ulici č. 27 a v síti Ticketpro. Vstupenky na tři koncerty odehrávající se na Pražském hradě lze zakoupit také v Informačním středisku na II. nádvoří Pražského hradu. Již tradičně nabízí pořadatelé množstevní slevu: při zakoupení vstupenek na 4 a více akcí bude poskytnuta 20 % sleva z ceny každé vstupenky. Senioři a studenti mají vstupné levnější o 10 %. Vstupenky lze rezervovat také on-line na www.letnislavnosti.cz nebo telefonicky na číslo 224 229 462 či 731 448 346.

Program: Na křídlech Iva – benátská hudba na dvorech v Drážďanech, ve Vídni a v Brunšviku – pátek 22. 7. v 19.30 hod., Mičovna Pražského hradu, Praha 1.

Música de Palacio – španělská renesanční hudba v zemích aragonské koruny – pondělí 25. 7. v 19.30 hod., Rudolfova galerie Pražského hradu.

Festa Liturgica – Pierre de La Rue, polyfonní mše a nešpory Ave Maria pro burgundský dvůr – středa 27. 7. v 20.00 hod., klášter sv. Anežky České, kostel sv. Salvátora, Anežská 12, Praha 1.

Barroco Latinoamericano – španělské vlivy v peruánské hudbě 18. století – pondělí 1. 8. v 20.00 hod., zámek Troja, U Trojského zámku 1, Praha 7.

Dulce novumque melos – oslavná moteta a virtuózní hudba v římských a benátských chrámech – středa 3. 8. v 19.30 hod., klášter sv. Anežky České, kostel sv. Františka, Anežská 12, Praha 1.

Hausmusik – salonní hudba biedermeieru (E. Krähmer, C. Kreutzer, W. A. Mozart, J. Strauss) – čtvrtek 4. 8. v 20.00 hod., břevnovský klášter, Tereziánský sál, Markétská 1, Praha 6.

Král přichází – Versailles Ludvíka XIV. (ceremoniální ouvertury a entrées, árie z oper a baletů J.-B. Lullyho a pastorální kantáta J.-B. Stucka) – pondělí 8. 8. v 19.30 hod., Španělský sál Pražského hradu.

Pořadatelem festivalu je Collegium Marianum, Melantrichova 19, Praha 1, tel. 224 229 462 nebo 731 448 346.

Další informace:

SMART Communication s.r.o., Vysočanská 11, Praha 9, tel./fax: +420 272 657 121, www.s-m-art.com,
Silvie Marková – mobil: +420 604 748 699,
e-mail: markova@s-m-art.com

Collegium Marianum, Melantrichova 19, Praha 1, tel./fax: +420 224 229 462 nebo +420 731 448 346, www.letnislavnosti.cz,
Žaneta Bartová – mobil: +420 731 615 370,
e-mail: production@collegiummarianum.cz.

Liturgická čtení

Neděle 17. 7. – 16. neděle

v mezidobí

1. čt.: Mdr 12,13.16–19
Ž 86(85),5–6.9–10.15–16a
Odp.: 5a (*Tys, Pane, dobrý a shovívavý.*)

2. čt.: Řím 8,26–27

Ev.: Mt 13,24–43

Slovo na den: *Nechte obojí spolu růst až do žni.*

Pondělí 18. 7. – ferie

1. čt.: Ex 14,5–18

Ex 15,1–2.3–4.5–6

Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)

Ev.: Mt 12,38–42

Slovo na den: *Pokolení zlé a nevěrné hledá znamení.*

Úterý 19. 7. – ferie

1. čt.: Ex 14,21–15,1

Ex 15,8–9.10+12.17

Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)

Ev.: Mt 12,46–50

Slovo na den: *Moji příbuzní.*

Středa 20. 7. – nez. pam.

sv. Apolináře

1. čt.: Ex 16,1–5.9–15

Ž 78(77),18–19.23–24.25–26.27–28

Odp.: 24b (*Bůh jim dal nebeský pokrm.*)

Ev.: Mt 13,1–9

Slovo na den: *Užitek.*

Čtvrtek 21. 7. – nez. pam.

sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Ex 19,1–2.9–11.16–20b

Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchované velebený navěky.*

Ev.: Mt 13,10–17

Slovo na den: *Nadbytek.*

Pátek 22. 7. – památka sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1–4a nebo 2 Kor 5,14–17

Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Jan 20,1.11–18

Slovo na den: *Viděla jsem Pána!*

Sobota 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Slovo na den: *Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. ČERVENCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 7.	PO 18. 7.	ÚT 19. 7.	ST 20. 7.	ČT 21. 7.	PÁ 22. 7.	SO 23. 7.	
Antifona	1136 1262	1150 1278	1166 1295	1181 1311	1197 1329	1768 1990	1768 1990	
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	784 883	783 881	783 881	
Ranní chvály:								
Hymnus	1136 1263	1151 1279	1166 1296	1182 1312	1198 1330	1433 1611	1769 1990	
Antifony	1137 1264	1151 1279	1167 1296	1183 1313	1198 1330	1434 1612	1770 1991	
Žalmy	1137 1264	1152 1280	1167 1297	1183 1313	1199 1331	813 914	813 914	
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1155 1283	1170 1300	1186 1317	1201 1334	1434 1612	1770 1991	
Antifona k Zach. kantiku	705 796	1155 1284	1170 1300	1186 1317	1202 1334	1435 1613	1771 1992	
Prosby	1140 1268	1155 1284	1171 1300	1186 1317	1202 1334	1771 1992	1771 1992	
Závěrečná modlitba	706 796	1156 1284	1171 1301	1187 1610	1433 1610	1435 1613	1437 1616	
Modlitba během dne:								
Hymnus	1141 1269	1156 1285	1172 1301	1187 1318	1203 1335	1219 1353	792 890	
Antifony	1142 1269	1157 1285	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369	
Žalmy	1142 1269	1157 1286	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370	
Krátké čtení	1144 1271	1159 1288	1175 1305	1190 1322	1206 1338	1221 1356	1773 1994	
Závěrečná modlitba	706 796	1159 1288	1175 1305	1191 1322	1206 1339	1222 1356	1437 1616	
Nešpory:								
Hymnus	1132 1258	1145 1273	1160 1290	1176 1307	1192 1323	1207 1340	1435 1613	807 907
Antifony	1133 1259	1146 1274	1161 1290	1177 1307	1193 1324	1208 1341	1436 1614	808 908
Žalmy	1133 1259	1146 1274	1161 1291	1177 1308	1193 1324	1209 1341	1776 1997	808 908
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1149 1277	1164 1294	1180 1310	1196 1327	1211 1344	1436 1614	810 911
Ant. ke kant. P. M.	705 795	706 796	1164 1294	1180 1310	1196 1328	1211 1344	1436 1615	706 797
Prosby	1135 1261	1149 1277	1165 1294	1180 1310	1196 1328	1211 1345	1778 2000	811 911
Záv. modlitba	706 796	706 796	1165 1295	1181 1311	1197 1610	1433 1610	1435 1613	707 798
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398	1238 1374

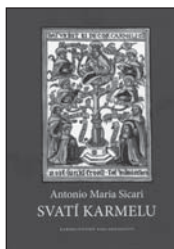
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

SVATÍ KARMELU

Antonio Maria Sicari • Z italských přeložily Alena Režná a Romana Kestlerová • Texty do doplňku českého vydání připravili sr. Milada Jirina Burgerová, OCD a P. Gorazd Pavel Cetkovský, O.Carm.

A. M. Sicari v této knize svým nenapodobitelným způsobem seznamuje čtenáře s velkými postavami karmelitánské tradice, a to od patronů Karmelu – Matky Boží a proroka Eliáše, přes Terezii z Avily a Jana od Kříže, až po novodobější svaté – Terezii z Lisieux a Editu Steinovou. Knihy otce Sicariho mívají několik předností: vždycky spojují čtivý narativní styl se solidním přístupem k historickým pramenům a citem pro duchovní život a osobité poselství Božích přátel pro naši dobu.

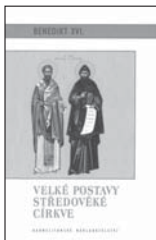
Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 336 stran, 295 Kč

VELKÉ POSTAVY STŘEDOVĚKÉ CÍRKVE

Benedikt XVI. • Z italských přeložil Milan Glaser SJ • Redakce Dagmar Kopecká a Tereza Majerová

Čtvrtý svazek promluv Benedikta XVI. z generálních audiencí zahrnuje portréty nejvýznamnějších postav středověké církve. V první části se papež zabývá zakladatelskými postavami západní a východní církve do doby, než se křesťanstvo rozdělilo (např. Cyril a Metoděj). V druhé části ukazuje na klíčových postavách i silné stránky církve

té doby: rozkvet mnišství, vzdělanosti, kultury, myšlení a teologie (např. Anselm z Canterbury, Bernard z Clairvaux, clunýjská reforma, zrod univerzit, románské a gotické umění). Třetí okruh tvoří významné postavy františkánského a dominikánského řádu (mj. František z Assisi, Dominik Guzmán, Bonaventura, Albert Veliký, Tomáš Akvinský). Ve čtvrté části se Benedikt XVI. věnuje svatým ženám středověku, jejichž přínos pro církve byl nepřehlédnutelný (Hildegarda z Bingen, Alžběta Uherská, Kateřina Sienská, Juliána z Norwiche, Klára z Assisi).

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 117x180 mm, 416 stran, 325 Kč

SVATÁ VERONIKA GIULIANI • ZÁVRAŤ BOŽÍ LÁSKY Lázaro Iriarte OFMCap. • Z francouzštiny přeložil Juvenál Valíček OFMCap.

Veronika Giuliani (1660–1727), italská klariska-kapucínka, stigmatizovaná mystička, je považována za patronku těch, kdo zakoušejí nedůvěru od nejbližších, anebo jsou vystaveni nesprávným ideologickým postojům, argumentujícím jménem Božím. Autor ve svém líčení uvádí nejnovější výsledky historického bádání o životě svätice.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 88 stran, 90 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.